

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2003/C 146/01	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 8 maj 2003 i mål C-349/97: Konungariket Spanien mot Europeiska gemenskapernas kommission (EUGFJ – Avslut av räkenskaper – Räkenskapsåret 1993)	1
2003/C 146/02	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 8 maj 2003 i de förenade målen C-328/99 och C-399/00: Republiken Italien och SIM 2 Multimedia SpA mot Europeiska gemenskapernas kommission (Talan om ogiltigförklaring – Beslut 2000/536/EG – Statligt stöd till Seleco SpA)	1
2003/C 146/03	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 10 april 2003 i mål C-392/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal (Fördragsbrott – Direktiv 75/439/EEG – Omhändertagande av spilloljor – Ofullständigt införlivande)	2
2003/C 146/04	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 10 april 2003 i mål C-142/00 P: Europeiska gemenskapernas kommission mot Nederländse Antillen (Överklagande – Reglerna om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna – Import av ris med ursprung i utomeuropeiska länder och territorier – Skyddsåtgärder – Förordningarna (EG) nr 2352/97 och nr 2494/97 – Talan om ogiltigförklaring – Avvisning av talan)	3

SV

2

(Fortsättning på nästa sida)

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2003/C 146/05	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 3 april 2003 i mål C-144/00 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof): Matthias Hoffmann (Mervärdesskatt – Sjätte direktivet – Undantag för vissa verksamheter av hänsyn till allmänintresset – Organ – Begrepp – Tjänster som utförs av en fysisk person – Kulturella tjänster som tillhandahålls av en solist)	4
2003/C 146/06	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 maj 2003 i mål C-269/00 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof): Wolfgang Seeling mot Finanzamt Starnberg (Sjätte mervärdesskattedirektivet – Artiklarna 6.2 första stycket a och 13 B b – En skattskyldigs användning för privat bruk av en bostad i en byggnad som i sin helhet ingår i en rörelses tillgångar – Sådan användning skall inte likställas med utarrendering och uthyrning av fast egendom)	4
2003/C 146/07	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 maj 2003 i mål C-438/00 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Hamm): Deutscher Handballbund eV mot Maros Kolpak (Yttre förbindelser – Avtal om associering mellan gemenskapen och Slovakien – Artikel 38.1 – Fri rörlighet för arbetstagare – Icke-diskrimineringsprincipen – Handboll – Begränsning av det antal professionella spelare från tredje länder som kan delta i ett idrottsförbunds mästerskap)	5
2003/C 146/08	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 8 maj 2003 i mål C-15/01 (begäran om förhandsavgörande från Regeringsrätten): Paranova Läkemedel AB m.fl. mot Läkemedelsverket (Tolkning av artiklarna 28 EG och 30 EG – Läkemedel – Återkallelse av ett godkännande för parallellimport till följd av att godkännandet för försäljning av referensläkemedlet sagts upp)	5
2003/C 146/09	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 10 april 2003 i de förenade målen C-20/01 och C-28/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland (Fördragsbrott – Upptagande till sakprövning – Berättigat intresse av att få saken prövad – Direktiv 92/50/EEG – Förfaranden vid offentlig upphandling av tjänster – Förhandlat förfarande utan föregående publicering av ett meddelande om upphandling – Villkor)	6
2003/C 146/10	Domstolens dom av den 6 maj 2003 i mål C-104/01 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden): Libertel Groep BV mot Benelux-Merkenbureau (Varumärken – Tillnärmning av lagstiftning – Direktiv 89/104/EEG – Kännetecken som kan utgöra ett varumärke – Särskiljningsförmåga – Färg i sig – Färgen orange) ..	6
2003/C 146/11	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 maj 2003 i mål C-111/01 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof): Gantner Electronic GmbH mot Basch Exploitatie Maatschappij BV (Brysselkonventionen – Artikel 21 – Litispendens – Kvittning)	7
2003/C 146/12	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 8 maj 2003 i mål C-113/01 (begäran om förhandsavgörande från Högsta förvaltningsdomstolen): Paranova Oy (Tolkning av artiklarna 28 EG och 30 EG – Läkemedel – Återkallelse av ett godkännande för parallellimport till följd av att godkännandet för försäljning av referensläkemedlet sagts upp)	8

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2003/C 146/13	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 3 april 2003 i mål C-116/01 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State): SITA EcoService Nederland BV, tidigare Verol Recycling Limburg BV mot Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer ("Miljö – Avfall – Förordning (EEG) nr 259/93 – Direktiv 75/442/EEG – Behandling av avfall i flera etapper – Användning av avfall som bränsle i cementindustrin och användning av restprodukter från avfallsförbränning som råvara vid tillverkning av cement – Klassificering som återvinning eller som bortskaffande – Begreppet huvudanvändning som bränsle eller andra metoder att generera energi") ..	8
2003/C 146/14	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 8 maj 2003 i mål C-122/01 P: T. Port GmbH & Co. KG mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande – Bananer – Gemensam organisation av marknaden – Förordning (EG) nr 478/95 – System med exportlicenser – Skadeståndstalan – Bevisning om skadan och orsakssambandet)	9
2003/C 146/15	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 8 maj 2003 i mål C-171/01 (begäran om förhandsavgörande från Verfassungsgerichtshof): Wählergruppe "Gemeinsam Zajedno/Birlikte Alternative und Grüne GewerkschafterInnen/UG" (Associeringen EEG-Turkiet – Fri rörlighet för arbetstagare – Artikel 10.1 i associeringsrådets beslut nr 1/80 – Icke-diskrimineringsprincip vad gäller arbetsvillkor – Direkt effekt – Räckvidd – Nationell lagstiftning som innebär att turkiska arbetstagare inte är valbara till arbetstagar-kammare)	9
2003/C 146/16	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 10 april 2003 i mål C-217/01 P: Michel Hendrickx mot Centre européen pour le développement de la formation professionnelle (Cedefop) (Överklagande – Tjänstemän – Flyttningsbidrag – Talan har förlorat sitt föremål – Anledning saknas att döma i saken)	10
2003/C 146/17	Domstolens dom (andra avdelningen) av den 8 maj 2003 i mål C-268/01 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Weimar): Agrargenossenschaft Alkersleben eG mot Freistaat Thüringen (Mjolk och mjolkprodukter – Förordning (EEG) nr 3950/92 – Ordning tillämplig inom den före detta Tyska demokratiska republikens territorium – Referenskvantiteter – Begreppen producent och företag – En person som arrenderar ett företag beläget inom nämnda territorium)	10
2003/C 146/18	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 3 april 2003 i mål C-277/01 P: Europaparlamentet mot Ignacio Samper (Överklagande – Tjänstemän – Återupprättande av karriär – Jämförelse av kvalifikationer)	11
2003/C 146/19	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 maj 2003 i mål C-384/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (Fördragsbrott – Sjätte mervärdesskattedirektivet – Artikel 12.3 a och b – Tillhandahållande av naturgas och elektricitet via offentliga nät – Abonnemang avseende distributionsnät – Reducerad skattesats)	11

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2003/C 146/20	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 8 maj 2003 i mål C-14/02 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État): ATRAL SA mot belgiska staten (Fri rörlighet för varor – Larmsystem och larmcentraler – Tolkning av artiklarna 28 EG och 30 EG – Tolkning av direktiven 73/23/EEG, 89/336/EEG och 1999/5/EG – Tillåtligheten av nationella bestämmelser enligt vilka det krävs förhandsgodkännande för saluföring)	12
2003/C 146/21	Domstolens beslut (första avdelningen) av den 6 mars 2003 i mål C-449/01 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)): Abbey Life Assurance Co. Ltd mot Kok Theam Yeap (Artikel 104.3 i rättegångsreglerna – Direktiv 86/653/EEG – Samordning av medlemsstaternas lagar rörande självständiga handelsagenter – Tillämplighet på agenter inom försäkrings- och finansbranschen) . .	13
2003/C 146/22	Överklagande, ingivet den 4 februari 2003 av Rica Foods (Free Zone) NV, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen, har meddelat den 14 november 2002 i de förenade målen T-332/00 och T-350/00, Rica Foods (Free Zone) NV med stöd av Konungariket Nederländerna och Free Trade Foods NV mot Europeiska gemenskapernas kommission med stöd av Konungariket Spanien (Mål C-40-03 P)	13
2003/C 146/23	Mål C-70/03: Talan mot Konungariket Spanien väckt den 17 februari 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	14
2003/C 146/24	Mål C-96/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av College van Beroep voor het bedrijfsleven av den 7 januari 2003 i målet mellan A. Tempelman och Directeur van de Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees	14
2003/C 146/25	Mål C-97/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av College van Beroep voor het bedrijfsleven av den 7 januari 2003 i målet mellan Herr och Fru T.H.J.M van Schaijk och Directeur van de Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees	15
2003/C 146/26	Mål C-98/03: Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 28 februari 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	15
2003/C 146/27	Mål C-105/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Firenze – Sezione GIP – av den 3 februari 2003 i brottmål mot Maria Pupino	16
2003/C 146/28	Mål C-106/03 P: Överklagande, ingivet den 27 februari 2003 genom telefax, bekräftat genom original ingivet den 7 mars 2003, av Védial SA av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 12 december 2002 i mål T-110/01: Védial SA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) inter partes France Distribution . . .	16

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2003/C 146/29	Mål C-107/03 P: Överklagande, ingivet den 27 februari 2003 per telefax, som bekräftats genom original som inlämnats den 7 mars 2003, av The Procter & Gamble Company, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, meddelade den 12 december 2002 i mål T-63/01: The Procter & Gamble Company mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringsbyrån)	17
2003/C 146/30	Mål C-109/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av College van Beroep voor het bedrijfsleven av den 8 januari 2003 i målet mellan KPN Telecom B.V. och Onafhankelijke Post en Telecommunicatie Autoriteit (OPTA), berörda parter: Denda Multimedia B.V. och Denda Directory Services B.V.	18
2003/C 146/31	Mål C-116/03 P: Överklagande, ingivet den 14 mars 2003 av Augusto Fichtner, f.d. tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 16 januari 2003 i mål T-75/00: Augusto Fichtner mot Europeiska gemenskapernas kommission	19
2003/C 146/32	Mål C-117/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Consiglio di Stato – Sjätte avdelningen -av den 17 december 2002 i målet mellan Società Italiana Dragaggi Spa, å ena sidan, och Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti och Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia, å andra sidan	19
2003/C 146/33	Mål C-124/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av College van Beroep voor het bedrijfsleven av den 11 mars 2003 i målet mellan 1. Artrada (Freezone) N.V., 2. Videmecum B.V. och 3. Jac Meisner Internationaal Expeditiebedrijf B.V., å ena sidan, och Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees, å andra sidan	20
2003/C 146/34	Mål C-126/03: Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 20 mars 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	20
2003/C 146/35	Mål C-128/03 och C-129/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Consiglio di Stato av den 14 januari 2003 i målet mellan 1) AEM S.p.A. (C-128/03) och 2) AEM Torino S.p.A. (C-129/03), å ena sidan, och Autorità per l'energia elettrica e per il gas, Ministero delle attività produttive, Ministero dell'economia e delle finanze och E.N.E.L. Produzione S.p.A., å andra sidan	21
2003/C 146/36	Mål C-130/03: Talan mot Republiken Italien väckt den 24 mars 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	21
2003/C 146/37	Mål C-131/03 P: Överklagande, ingivet den 25 mars 2003 av R.J. Reynolds Tobacco Holdings, Inc., RJR Acquisition Corp., R.J. Reynolds Tobacco Company, R.J. Reynolds Tobacco International Inc., och Japan Tobacco Inc., av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 15 januari 2003 i de förenade målen T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/01 och T-272/01: Philip Morris International, Inc., R.J. Reynolds Tobacco Holdings, Inc., RJR Acquisition Corp., R.J. Reynolds Tobacco Company, R.J. Reynolds Tobacco International Inc. och Japan Tobacco, Inc. mot Europeiska gemenskapernas kommission med stöd av Europaparlamentet, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Italien, Republiken Portugal, Republiken Finland, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Grekland, Konungariket Nederländerna	22

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (<i>Fortsättning</i>)	Sida
2003/C 146/38	Mål C-134/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Giudice di Pace (fredsdomaren) di Genova-Voltri av den 10 mars 2003 i målet mellan Viacom Outdoor S.r.l. och Société Giotto Immobilier S.a.r.l.	23
2003/C 146/39	Mål C-135/03: Talan mot Konungariket Spanien väckt den 26 mars 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	24
2003/C 146/40	Mål C-139/03: Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 27 mars 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	24
2003/C 146/41	Mål C-141/03: Talan mot Konungariket Sverige väckt den 28 mars 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	25
2003/C 146/42	Mål C-142/03: Talan mot Konungariket Spanien väckt den 31 mars 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	25
2003/C 146/43	Mål C-144/03: Talan mot Republiken Portugal väckt den 31 mars 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	26
2003/C 146/44	Mål C-145/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Juzgado de lo Social nº 20, Madrid, av den 6 november 2002, i målet mellan Annette Keller och Instituto Nacional de la Salud (INSALUD) samt Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)	26
2003/C 146/45	Mål C-146/03 P: Överklagande, ingivet den 31 mars 2003 av Philip Morris International, Inc. av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 15 januari 2003 i de förenade målen T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/01, T-272/0: Philip Morris International, Inc., R.J. Reynolds Tobacco Holdings, Inc., RJR Acquisition Corp., R.J. Reynolds Tobacco Company, R.J. Reynolds Tobacco International Inc. och Japan Tobacco, Inc. mot Europeiska gemenskapernas kommission med stöd av Europaparlamentet, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Italien, Republiken Portugal, Republiken Finland, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Grekland, Konungariket Nederländerna	27
2003/C 146/46	Mål C-148/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberlandesgericht München – Zivilsenate in Augsburg – av den 27 mars 2003 i målet mellan Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG och Portbridge Transport International B.V.	28
2003/C 146/47	Mål C-153/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Cour de cassation du Grand-duché de Luxembourg av den 6 mars 2003 i målet mellan Caisse nationale des prestations familiales och Ursula Weide, gift Schwarz	28

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2003/C 146/48	Mål C-154/03: Talan mot Irland väckt den 3 april 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	28
2003/C 146/49	Mål C-156/03 P: Överklagande, ingivet den 4 april 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 28 januari 2003 i mål T-147/00: Les Laboratoires Servier mot Europeiska gemenskapernas kommission	29
2003/C 146/50	Mål C-160/03: Talan mot Eurojust väckt den 8 april 2003 av Konungariket Spanien	30
2003/C 146/51	Mål C-164/03: Talan mot Republiken Österrike väckt den 9 april 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	31
2003/C 146/52	Mål C-170/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hoge Raad der Nederlanden av den 11 april 2003 i målet mellan Staatssecretaris van Financiën och J.H.M. Feron	32
2003/C 146/53	Mål C-171/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av College van Beroep av den 2 april 2003 i målet mellan 1. Maatschappij Toeters och 2. M.C. Verberk, med firma "Verberk-Voeten", å ena sidan, och Productschap Vee en Vlees, å andra sidan	32
2003/C 146/54	Mål C-177/03: Talan mot Republiken Frankrike väckt den 16 april 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	32
2003/C 146/55	Mål C-178/03: Talan mot Europeiska unionens råd och Europaparlamentet väckt den 24 april 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	33
2003/C 146/56	Mål C-183/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 28 april 2003 av Förbundsrepubliken Tyskland	34
2003/C 146/57	Mål C-185/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Tolmezzo av den 16 april 2003 i målet mellan 1) Azienda Agricola Schnabl Rosa och 2) A.G.E.A, å ena sidan, och Cospalat F.V.G, å andra sidan	35
2003/C 146/58	Avskrivning av mål C-302/01	35
2003/C 146/59	Avskrivning av mål C-86/02	35
2003/C 146/60	Avskrivning av mål C-107/02	36
2003/C 146/61	Avskrivning av mål C-149/02	36

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2003/C 146/62	Avskrivning av mål C-155/02	36
2003/C 146/63	Avskrivning av mål C-192/02	36
2003/C 146/64	Avskrivning av mål C-343/02	36
2003/C 146/65	Avskrivning av mål C-363/02	36
2003/C 146/66	Avskrivning av mål C-412/02	37
2003/C 146/67	Avskrivning av mål C-413/02	37
FÖRSTAINSTANSRÄTTEN		
2003/C 146/68	Förstainstansrättens dom av den 13 mars 2003 i mål T-340/00: Comunità montana della Valnerina mot Europeiska gemenskapernas kommission (EUGFJ) – Upphävande av ett finansiellt stöd – Artikel 24 i förordning (EEG) nr 4253/88 – Proportionalitetsprincipen och rättssäkerhetsprincipen – Motivering – Rätten till försvar)	38
2003/C 146/69	Förstainstansrättens dom av den 13 mars 2003 i mål T-125/01: José Martí Peix, SA mot Europeiska gemenskapernas kommission (Fiske – Finansiellt gemenskapsstöd – Nedsättning av gemenskapsstöd – Preskription – Rimlig tidsfrist – Proportionalitetsprincipen)	38
2003/C 146/70	Förstainstansrättens dom av den 9 april 2003 i mål T-217/01: Forum des migrants de l'Union européenne mot Europeiska gemenskapernas kommission (Finansiellt gemenskapsstöd – Driftskostnader – Beslut om att dra in det finansiella stödet – Principen om en sund ekonomisk förvaltning – Tolkning av stödvillkoren – Rätten till försvar – Berättigade förväntningar)	39
2003/C 146/71	Mål T-110/03: Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 24 mars 2003 av Jose Maria Sison	39
2003/C 146/72	Mål T-117/03: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 4 april 2003 av New Look Limited ..	40
2003/C 146/73	Mål T-118/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 4 april 2003 av New Look Limited	40
2003/C 146/74	Mål T-119/03: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 4 april 2003 av New Look Limited ..	41

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (<i>Fortsättning</i>)	Sida
2003/C 146/75	Mål T-125/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 11 april 2003 av Akzo Nobel Chemicals Ltd. och Akcros Chemicals Ltd	42
2003/C 146/76	Mål T-132/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 15 april 2003 av Paola Casini	42
2003/C 146/77	Mål T-136/03: Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 22 april 2003 av Robert Charles Schochaert	43
2003/C 146/78	Mål T-139/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 28 april 2003 av Nuova Agricast S.r.l.	43
2003/C 146/79	Mål T-142/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 28 april 2003 av Fost Plus VZW	44
2003/C 146/80	Mål T-145/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 23 april 2003 av Festival Crociere S.p.A.	45
2003/C 146/81	Mål T-151/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 6 maj 2003 av Nuova Agricast S.r.l.	45
2003/C 146/82	Avskrivning av mål T-336/01	46

II *Förberedande rättsakter*

.....

III *Upplysningar*

2003/C 146/83	Domstolens senaste offentliggörande i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> EUT C 135, 7.6.2003	47
---------------	--	----

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 8 maj 2003

i mål C-349/97: Konungariket Spanien mot Europeiska gemenskapernas kommission (1)

(EUGF) – Avslut av räkenskaper – Räkenskapsåret 1993)

(2003/C 146/01)

(Rättegångsspråk: spanska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-349/97, Konungariket Spanien (ombud: S. Ortiz Vaamonde) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: X. Lewis, biträdd av advokaten M. Carro), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 97/608/EG av den 30 juli 1997 om ändring av beslut 97/333/EG om avslut av medlemsstaternas räkenskaper avseende utgifter som finansieras genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruk (EUGF) för räkenskapsåret 1993 (EGT L 245, s. 20), i den del som avser Konungariket Spanien, har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet samt domarna C. Gulmann, V. Skouris, F. Macken och N. Colneric (referent), generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: R. Grass, den 8 maj 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Kommissionens beslut 97/608/EG av den 30 juli 1997 om ändring av beslut 97/333/EG om avslut av medlemsstaternas räkenskaper avseende utgifter som finansieras genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruk (EUGF) för räkenskapsåret 1993 ogiltigförklaras i den del det avser dels den schablonmässiga korrigeringen med 100 procent av de stöd som hade uppgetts i fråga om företaget N.R. Sevillano, dels den schablonmässiga korrigeringen med

10 procent av de sammanlagda giltiga utgifterna för att upprätta registret över olivodlingar.

2) Talan ogillas i övrigt.

3) Konungariket Spanien skall ersätta rättegångskostnaderna.

(1) EGT C 370, 6.12.1997.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 8 maj 2003

i de förenade målen C-328/99 och C-399/00: Republiken Italien och SIM 2 Multimedia SpA mot Europeiska gemenskapernas kommission (1)

(Talan om ogiltigförklaring – Beslut 2000/536/EG – Statligt stöd till Seleco SpA)

(2003/C 146/02)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I de förenade målen C-328/99 och C-399/00, Republiken Italien (ombud: U. Leanza, biträdd av O. Fiumara) och SIM 2 Multimedia SpA (advokat: A. Vianello) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Rozet, biträdd av advokaterna A. Abate och E. Cappelli), angående en talan om, i mål C-328/99, ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2000/536/EG av den 2 juni 1999 om det statliga stöd som Italien har beviljat företaget Seleco SpA (EGT L 227, 2000, s. 24), och, i mål C-399/00, om ogiltigförklaring av artikel 2.1 i

nämnda beslut, i den mån Republiken Italien genom denna åläggs att vidta nödvändiga åtgärder för att från Seleco Multimedia Srl återvinna det stöd som Seleco SpA beviljats, i den utsträckning det inte kan återvinnas från Seleco SpA, har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av ordföranden på andra avdelningen R. Schintgen, tillförordnad ordförande på sjätte avdelningen, samt domarna C. Gulmann (referent), V. Skouris, F. Macken och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: L.A. Geelhoed, justitiesekreterare: avdelningsdirektören L. Hewlett, den 8 maj 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Artikel 2.1 i kommissionens beslut 2000/536/EG av den 2 juni 1999 om det statliga stöd som Italien har beviljat företaget Seleco SpA ogiltigförklaras i den mån det i denna bestämmelse föreskrivs att Republiken Italien skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att återvinna det stöd som avses i artikel 1 från Seleco Multimedia Srl i den utsträckning det inte kan återvinnas från Seleco SpA.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) I mål C-328/99 skall Republiken Italien och Europeiska gemenskapernas kommission bära sina rättegångskostnader.
- 4) I mål C-399/00 skall Europeiska gemenskapernas kommission ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 352, 4.12.1999.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 10 april 2003

i mål C-392/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Direktiv 75/439/EEG – Omhändertagande av spilloljor – Ofullständigt införlivande)

(2003/C 146/03)

(Rättegångsspråk: portugisiska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-392/99, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: L. Ström och M.A. Caeiros) mot Republiken Portugal (ombud: L. Fernandes och M. Telles Romão), angående en talan om fastställelse av att Republiken Portugal har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt artiklarna 6.2, 8.2 a, 13

och 17 i rådets direktiv 75/439/EEG av den 16 juni 1975 om omhändertagande av spilloljor (EGT L 194, s. 23; svensk specialutgåva, område 15, volym 1, s. 229), i dess lydelse enligt direktiv 87/101/EEG av den 22 december 1986 (EGT L 42, 1987, s. 43; svensk specialutgåva, område 15, volym 7, s. 197), samt enligt artiklarna 5 första stycket och 189 tredje stycket i EG-fördraget (nu artiklarna 10 första stycket EG och 249 tredje stycket EG), genom att

— inte ha vidtagit sådana åtgärder som gör det möjligt för den behöriga myndigheten att, innan den beviljar tillstånd till företag som regenererar spilloljor eller använder dem som bränsle, säkerställa ett adekvat hälsoskydd vid användningen av spilloljor som bränsle och att bästa tillgängliga teknik som inte medför oskäligen kostnader används vid regenerering av spilloljor och vid användning av spilloljor som bränsle,

— inte ha föreskrivit att restprodukter från förbränning av spilloljor skall bortskaffas i enlighet med bestämmelserna i artikel 9 i rådets direktiv 78/319/EEG av den 20 mars 1978 om giftigt och annat farligt avfall (EGT L 84, s. 43; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 85) och, från och med den 27 juni 1995, i enlighet med bestämmelserna i artikel 9 i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall (EGT L 194, s. 39; svensk specialutgåva, område 15, volym 1, s. 238) i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991 (EGT L 78, s. 32; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 66), vilken i enlighet med bestämmelserna i rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall (EGT L 377, s. 20; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 199), i dess lydelse enligt rådets direktiv 94/31/EG av den 27 juni 1994 (EGT L 168, s. 28; svensk specialutgåva, område 15, volym 13, s. 200), har ersatt artikel 9 i direktiv 78/319,

— varken ha antagit föreskrifter om regelbundna tillsynsåtgärder avseende företag som regenererar spilloljor eller använder dem som bränsle, eller ha granskat utvecklingen i fråga om tekniska framsteg och/eller tillståndet i miljön i syfte att vid behov ompröva de tillstånd som beviljats dessa företag,

— inte till kommissionen ha lämnat uppgifter om det tekniska kunnande och om de erfarenheter och resultat som erhållits vid genomförandet av de åtgärder som vidtagits i enlighet med direktiv 75/439 i dess lydelse enligt direktiv 87/101,

har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet samt domarna R. Schintgen, V. Skouris (referent), F. Macken och N. Colneric, generaladvokat: C. Stix-Hackl, justitiesekreterare: R. Grass, den 10 april 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Republiken Portugal har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt artiklarna 6.2, 8.2 a, 13 och 17 i rådets direktiv 75/439/EEG av den 16 juni 1975 om omhändertagande av spilloljor i dess lydelse enligt rådets direktiv 87/101/EEG av den 22 december 1986, genom att

- inte inom föreskriven tid ha antagit bestämmelser enligt vilka den behöriga myndigheten, innan den beviljar tillstånd till företag som regenererar spilloljor eller använder dem som bränsle, skall säkerställa ett adekvat hälso-skydd vid användningen av spilloljor som bränsle och att bästa tillgängliga teknik som inte medför oskäliga kostnader används vid regenerering av spilloljor och vid användning av spilloljor som bränsle,
- inte inom föreskriven tid ha föreskrivit att restprodukter från förbränning av spilloljor skall bortskaffas i enlighet med bestämmelserna i artikel 9 i rådets direktiv 78/319/EEG av den 20 mars 1978 om giftigt och annat farligt avfall och, från och med den 27 juni 1995, i enlighet med de krav enligt artikel 9 i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall, i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991, vilka medlemsstaterna redan enligt artikel 9 i direktiv 78/319 hade att iakttä,
- inte inom föreskriven tid vare sig ha antagit föreskrifter om regelbundna tillsynsåtgärder avseende företag som regenererar spilloljor eller använder dem som bränsle, eller ha granskat utvecklingen i fråga om tekniska framsteg och/eller tillståndet i miljön, i syfte att vid behov ompröva de tillstånd som beviljats dessa företag,
- inte till kommissionen ha lämnat uppgifter om det tekniska kunnande och om de erfarenheter och resultat som erhållits vid genomförandet av de åtgärder som vidtagits i enlighet med rådets direktiv 75/439, i dess lydelse enligt direktiv 87/101.

2) Talan ogillas i övrigt.

3) Republiken Portugal skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 34, 05.02.2000.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 10 april 2003

i mål C-142/00 P: Europeiska gemenskapernas kommission mot Nederländse Antillen (¹)

(Överklagande – Reglerna om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna – Import av ris med ursprung i utomeuropeiska länder och territorier – Skyddsåtgärder – Förordningarna (EG) nr 2352/97 och nr 2494/97 – Talan om ogiltigförklaring – Avvisning av talan)

(2003/C 146/04)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-142/00 P, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: T. van Rijn), med stöd av Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och L. Bernheim) och av Europeiska unionens råd (ombud: J. Huber och G. Houttuin), angående överklagande av dom meddelad den 10 februari 2000 av Europeiska gemenskapens förstainstansrätt (tredje avdelningen) i de förenade målen T-32/98 och T-41/98, Nederländse Antillen mot kommissionen (REG 2000, s. II-201), i vilket det förs talan om upphävande av denna dom, i vilket de andra parterna är: Nederländse Antillen (advokater: M.M. Slotboom och P.V.F. Bos) och Konungariket Spanien (ombud: N. Díaz Abad), har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puisseochet samt domarna R. Schintgen, C. Gulmann, V. Skouris och F. Macken (referent), generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: byrådirektören M.-F. Contet, den 10 april 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Europeiska gemenskapernas förstainstansrätts dom av den 10 februari 2000 i de förenade målen T-32/98 och T-41/98, Nederländse Antillen mot kommissionen, upphävs.
- 2) Nederländse Antillens talan om ogiltigförklaring avvisas.
- 3) Nederländse Antillen skall ersätta rättegångskostnaderna, såväl de som uppkommit i första instans som de som uppkommit med anledning av överklagandet.
- 4) Konungariket Spanien, Republiken Frankrike och rådet skall bära sina rättegångskostnader.

(¹) EGT C 233, 12.8.2000.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 3 april 2003

i mål C-144/00 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof): Matthias Hoffmann⁽¹⁾

(Mervärdesskatt – Sjätte direktivet – Undantag för vissa verksamheter av hänsyn till allmänintresset – Organ – Begrepp – Tjänster som utförs av en fysisk person – Kulturella tjänster som tillhandahålls av en solist)

(2003/C 146/05)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-144/00, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Bundesgerichtshof (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga brottmålet mot Matthias Hoffmann, angående tolkningen av artikel 13 A.1 n i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28), har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet (referent) samt domarna R. Schintgen, V. Skouris, F. Macken och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: L.A. Geelhoed, justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl, den 3 april 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Artikel 13 A.1 n i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund skall tolkas så att uttrycket "andra kulturella organ som är erkända" även omfattar solister som uppträder individuellt.
- 2) Rubriken till artikel 13 A i direktivet medför inte i sig några begränsningar av möjligheterna till undantag i denna bestämmelse.

⁽¹⁾ EGT C 176, 24.6.2000.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 8 maj 2003

i mål C-269/00 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof): Wolfgang Seeling mot Finanzamt Starnberg⁽¹⁾

(Sjätte mervärdesskattedirektivet – Artiklarna 6.2 första stycket a och 13 B b – En skattskyldigs användning för privat bruk av en bostad i en byggnad som i sin helhet ingår i en rörelses tillgångar – Sådan användning skall inte likställas med utarrendering och uthyrning av fast egendom)

(2003/C 146/06)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-269/00, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Bundesfinanzhof (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Wolfgang Seeling och Finanzamt Starnberg, angående tolkningen av artiklarna 6.2 första stycket a, 13 B b och 17.2 a i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 2), har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden M. Wathelet samt domarna C.W.A. Timmermans, D.A.O. Edward, P. Jann och S. von Bahr (referent), generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl, den 8 maj 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Artiklarna 6.2 första stycket a och 13 B b i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund skall tolkas så, att de utgör hinder för nationell lagstiftning enligt vilken en skattskyldigs användning för privat bruk av en del av en byggnad, som i sin helhet ingår i den skattskyldiges rörelses tillgångar, skall likställas med tillhandahållande av en tjänst som är undantagen från skatteplikt, såsom utarrendering eller uthyrning av fast egendom i den mening som avses i artikel 13 B b.

⁽¹⁾ EGT C 259, 9.9.2000.

DOMSTOLENS DOM**(femte avdelningen)****av den 8 maj 2003**

i mål C-438/00 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Hamm): Deutscher Handballbund eV mot Maros Kolpak ⁽¹⁾)

(Yttre förbindelser – Avtal om associering mellan gemenskapen och Slovakien – Artikel 38.1 – Fri rörlighet för arbetstagare – Icke-diskrimineringsprincipen – Handboll – Begränsning av det antal professionella spelare från tredje länder som kan delta i ett idrottsförbunds mästerskap)

(2003/C 146/07)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-438/00, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Oberlandesgericht Hamm (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Deutscher Handballbund eV och Maros Kolpak angående tolkningen av Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Slovakien, å andra sidan, som har godkänts på gemenskapens vägnar genom rådets och kommissionens beslut 94/909/EKSG, EG, Euratom av den 19 december 1994 (EGT L 359, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 40, s. 3) har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av D.A.O. Edward, tillförordnad avdelningsordförande, samt domarna A. La Pergola (referent), P. Jann, S. von Bahr och A. Rosas, generaladvokat: C. Stix-Hackl, justitiesekreterare: avdelningsdirektören L. Hewlett, den 8 maj 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Artikel 38.1 första strecksatsen i Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Slovakien, å andra sidan, som har slutits i Bryssel den 4 oktober 1993 och godkänts på gemenskapens vägnar genom rådets och kommissionens beslut 94/909/EKSG, EG, Euratom av den 19 december 1994, utgör hinder för tillämpningen på en professionell idrottsman med slovakiskt medborgarskap, som är lagligen anställd av en i en medlemsstat etablerad klubb, av en bestämmelse antagen av ett idrottsförbund i samma stat, enligt vilken klubbar vid mästerskapstävlingar och cupspel endast får sätta in ett begränsat antal spelare från tredje länder som inte är parter i avtalet om det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

⁽¹⁾ EGT C 61, 24.2.2001.

DOMSTOLENS DOM**(sjätte avdelningen)****av den 8 maj 2003**

i mål C-15/01 (begäran om förhandsavgörande från Regeringsrätten): Paranova Läkemedel AB m.fl. mot Läkemedelsverket ⁽¹⁾)

(Tolkning av artiklarna 28 EG och 30 EG – Läkemedel – Återkallelse av ett godkännande för parallellimport till följd av att godkännandet för försäljning av referensläkemedlet sagts upp)

(2003/C 146/08)

(Rättegångsspråk: svenska)

I mål C-15/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG från Regeringsrätten (Sverige) att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i de vid den nationella domstolen anhängiga målen mellan Paranova Läkemedel AB, Farmagon A/S, Medartuum AB, Net Pharma KG AB, Orifarm AB, Trans Euro Medical AB, Cross Pharma AB, MedImport Scandinavia AB och Läkemedelsverket, angående tolkningen av artiklarna 28 EG och 30 EG, har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet samt domarna C. Gulmann (referent), F. Macken, N. Colneric och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl, den 8 maj 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Artiklarna 28 EG och 30 EG innebär hinder för nationella bestämmelser i vilka föreskrivs att godkännandet för parallellimport av det aktuella läkemedlet skall återkallas på enbart den grunden att referensgodkännandet har återkallats på begäran av innehavaren. Artiklarna 28 EG och 30 EG innebär emellertid inte något hinder för att parallellimporten av det aktuella läkemedlet begränsas, om människors hälsa verkligen äventyras av att det parallellimporterade läkemedlet fortsätter att saluföras på marknaden i importmedlemsstaten.

⁽¹⁾ EGT C 79, 10.3.2001.

DOMSTOLENS DOM**(femte avdelningen)****av den 10 april 2003**

i de förenade målen C-20/01 och C-28/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Upptagande till sakprövning – Berättigat intresse av att få saken prövad – Direktiv 92/50/EEG – Förfaranden vid offentlig upphandling av tjänster – Förhandlat förfarande utan föregående publicering av ett meddelande om upphandling – Villkor)

(2003/C 146/09)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I de förenade målen C-20/01 och C-28/01, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Schieferer) mot Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: W.-D. Plessing, biträdd av advokaten H.-J. Prieß) med stöd av Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: R. Magrill, biträdd av R. Williams, barrister) angående en talan i två mål som syftar till att domstolen i respektive mål skall fastställa att

- Förbundsrepubliken Tyskland, vid tilldelningen av ett offentligt kontrakt avseende tjänster, har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 8 jämförd med artiklarna 15.2 och 16.1 i rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster (EGT L 209, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 139), genom att inte anordna ett anbuds förfarande beträffande Bockhorns kommuns (Tyskland) upphandling av ett kontrakt för omhändertagande av avloppsvatten och inte offentliggöra resultatet av tilldelningsförfarandet i tillägget till Europeiska gemenskapernas officiella tidning,
- Förbundsrepubliken Tyskland, vid tilldelningen av ett offentligt kontrakt avseende tjänster, har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 8 och 11.3 b i direktiv 92/50 genom att staden Braunschweig (Tyskland) tilldelade ett kontrakt avseende bortscaffande av stadens avfall med tillämpning av ett förhandlat förfarande utan att dessförinnan publicera ett meddelande om upphandling trots att villkoren i artikel 11.3 för att direktupphandla ett kontrakt utan att genomföra ett anbuds förfarande på europeisk nivå inte var uppfyllda,

har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden W. Wathelet samt domarna D.A.O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (referent) och A. Rosas, generaladvokat: L.A. Geelhoed, justitiesekreterare: byrådirektören M.-F. Contet, den 10 april 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Förbundsrepubliken Tyskland har, vid tilldelningen av ett offentligt kontrakt avseende tjänster, underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 8 jämförd med artiklarna 15.2 och 16.1 i rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster, genom att Bockhorns kommun (Tyskland) inte anordnade ett anbuds förfarande beträffande upphandling av ett kontrakt för omhändertagande av kommunens avloppsvatten och inte offentliggjorde resultatet av tilldelningsförfarandet i tillägget till Europeiska gemenskapernas officiella tidning.
- 2) Förbundsrepubliken Tyskland har, vid tilldelningen av ett offentligt kontrakt avseende tjänster, underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 8 och 11.3 b i direktiv 92/50 genom att staden Braunschweig (Tyskland) tilldelade ett kontrakt avseende bortscaffande av stadens avfall med tillämpning av ett förhandlat förfarande utan att dessförinnan publicera ett meddelande om upphandling trots att villkoren i artikel 11.3 i direktiv 92/50 för att direktupphandla ett kontrakt utan att genomföra ett anbuds förfarande på gemenskapsnivå inte var uppfyllda.
- 3) Förbundsrepubliken Tyskland skall ersätta rättegångskostnaderna.
- 4) Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland skall bära sin egen rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EGT C 61, 24.02.2001.

DOMSTOLENS DOM**av den 6 maj 2003**

i mål C-104/01 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden): Libertel Groep BV mot Benelux-Merkenbureau⁽¹⁾

(Varumärken – Tillnärmning av lagstiftning – Direktiv 89/104/EEG – Kännetecken som kan utgöra ett varumärke – Särskiljningsförmåga – Färg i sig – Färgen orange)

(2003/C 146/10)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-104/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Libertel Groep BV och Benelux-Merkenbureau, angående tolkningen av artikel 3 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december

1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178), har domstolen, sammansatt av ordföranden vid sjätte avdelningen J.-P. Puissochet, tillförordnad ordförande, avdelningsordförandena M. Wathelet och C.W.A. Timmermans samt domarna C. Gulmann, D.A.O. Edward, P. Jann, F. Macken, S. von Bahr och J.N. Cunha Rodrigues (referent), generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet, den 6 maj 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) En färg i sig, utan begränsningar i rummet, kan ha särskiljningsförmåga för vissa varor eller tjänster i den mening som avses i artikel 3.1 b och 3.3 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar, under förutsättning att den, i synnerhet, kan återges grafiskt på ett sätt som är klart, precist, fullständigt i sig, lättillgängligt, tydligt, beständigt och objektivt. Det sistnämnda villkoret är inte uppfyllt genom att den ifrågavarande färgen enbart återges på papper, men det kan uppfyllas om denna färg beskrivs genom en internationellt erkänd färgidentifieringskod.
- 2) För att avgöra vilken särskiljningsförmåga en viss färg kan ha i egenskap av varumärke är det nödvändigt att beakta det allmänna intresset av att inte otillbörligen begränsa tillgången på färger för andra aktörer som utbjuder varor eller tjänster av samma slag som dem som registreringsansökan avser.
- 3) En färg i sig kan anses ha särskiljningsförmåga i den mening som avses i artikel 3.1 b och 3.3 i direktiv 89/104, under förutsättning att varumärket enligt målgruppens uppfattning är ägnat att utvisa att den vara eller tjänst som registreringsansökan avser härrör från ett visst företag och att denna vara eller tjänst kan särskiljas från andra företags varor eller tjänster.
- 4) Den omständigheten att ansökan om registrering av en färg i sig som varumärke avser ett stort antal varor eller tjänster, eller avser en särskild vara eller tjänst eller en särskild grupp av varor eller tjänster, är relevant, tillsammans med andra omständigheter i det enskilda fallet, både vid bedömningen av om den färg för vilken registrering söks har särskiljningsförmåga och vid bedömningen av om denna registrering är förenlig med det allmänna intresset av att inte otillbörligen begränsa tillgången på färger för andra aktörer som utbjuder varor eller tjänster av samma slag som dem som registreringsansökan avser.
- 5) Den myndighet som är behörig att registrera varumärken, vid bedömningen av om ett varumärke har särskiljningsförmåga i den mening som avses i artikel 3.1 b och 3.3 i direktiv 89/104, skall göra en konkret bedömning med beaktande av alla omständigheter i det aktuella fallet och i synnerhet av det bruk som gjorts av varumärket.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 8 maj 2003

i mål C-111/01 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof): Gantner Electronic GmbH mot Basch Exploitatie Maatschappij BV⁽¹⁾

(Brysselkonventionen – Artikel 21 – Litispendens – Kvittning)

(2003/C 146/11)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-111/01, angående en begäran enligt protokollet av den 3 juni 1971 angående domstolens tolkning av konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, från Oberster Gerichtshof (Österrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Gantner Electronic GmbH och Basch Exploitatie Maatschappij BV, angående tolkningen av artikel 21 i den ovannämnda konventionen av den 27 september 1968 (EGT L 299, 1972, s. 32; svensk utgåva, EGT C 15, 1997, s. 30), i dess lydelse enligt konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands tillträde (EGT L 304, s. 1, och – i ändrad lydelse – s. 77; svensk utgåva, EGT C 15, 1997, s. 14), enligt konventionen av den 25 oktober 1982 om Republiken Greklands tillträde (EGT L 388, s. 1; svensk utgåva, EGT C 15, 1997, s. 26), enligt konventionen av den 26 maj 1989 om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals tillträde (EGT L 285, s. 1; svensk utgåva, EGT C 15, 1997, s. 43) och enligt konventionen av den 29 november 1996 om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges tillträde (EGT C 15, 1997, s. 1), har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden M. Wathelet (referent) samt domarna C.W.A. Timmermans, A. La Pergola, P. Jann och S. von Bahr, generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: M.-F. Contet, avdelningsdirektör, den 8 maj 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Artikel 21 i konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, i dess lydelse enligt konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands tillträde, enligt konventionen av den 25 oktober 1982 om Republiken Greklands tillträde, enligt konventionen av den 26 maj 1989 om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals tillträde och enligt konventionen av den 29 november 1996 om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges tillträde, skall tolkas så, att det vid prövningen av huruvida talan i två olika mål, i vilka parterna är desamma men som väckts vid domstolar i olika konventionsstater,

⁽¹⁾ EGT C 200, 14.7.2001.

rör samma sak endast skall tas hänsyn till de olika kärandenas respektive yrkanden men inte till en svarandes grunder för bestridande härav.

(¹) EGT C 134, 5.5.2001.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 8 maj 2003

i mål C-113/01 (begäran om förhandsavgörande från Högsta förvaltningsdomstolen): *Paranova Oy*⁽¹⁾

(Tolkning av artiklarna 28 EG och 30 EG – Läkemedel – Återkallelse av ett godkännande för parallellimport till följd av att godkännandet för försäljning av referensläkemedlet sagts upp)

(2003/C 146/12)

(Rättegångsspråk: svenska)

I mål C-113/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG från Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Paranova Oy angående tolkningen av artiklarna 28 EG och 30 EG, har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet samt domarna C. Gulmann (referent), F. Macken, N. Colneric och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl, den 8 maj 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Artiklarna 28 EG och 30 EG innebär hinder för nationella bestämmelser i vilka föreskrivs att godkännandet för parallellimport av det aktuella läkemedlet skall återkallas på enbart den grunden att referensgodkännandet har återkallats på begäran av innehavaren. Artiklarna 28 EG och 30 EG innebär emellertid inte något hinder för att parallellimporten av det aktuella läkemedlet begränsas, om människors hälsa verkligen äventyras av att det parallellimporterade läkemedlet fortsätter att saluföras på marknaden i importmedlemsstaten.

(¹) EGT C 150, 19.5.2001.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 3 april 2003

i mål C-116/01 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State): *SITA EcoService Nederland BV, tidigare Verol Recycling Limburg BV mot Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer*⁽¹⁾

(”Miljö – Avfall – Förordning (EEG) nr 259/93 – Direktiv 75/442/EEG – Behandling av avfall i flera etapper – Användning av avfall som bränsle i cementindustrin och användning av restprodukter från avfallsförbränning som råvara vid tillverkning av cement – Klassificering som återvinning eller som bortskaffande – Begreppet huvud användning som bränsle eller andra metoder att generera energi”)

(2003/C 146/13)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i ”Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt”)

I mål C-116/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Raad van State (Nederländerna), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan SITA EcoService Nederland BV, tidigare Verol Recycling Limburg BV och Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, angående tolkningen av rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall (EGT L 194, s. 39; svensk specialutgåva, område 15, volym 1, s. 238), i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991 (EGT L 78, s. 32; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 66), och enligt kommissionens beslut 96/350/EG av den 24 maj 1996 (EGT L 135, s. 32), har domstolen femte avdelningen, sammansatt av avdelningsordföranden M. Wathelet samt domarna C.W.A. Timmermans, A. La Pergola (referent), P. Jann och A. Rosas, generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet, den 3 april 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Klassificeringen som bortskaffande eller återvinning i den mening som avses i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall, i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991, och enligt kommissionens beslut 96/350/EG av den 24 maj 1996, av ett förfarande för behandling av avfall som omfattar flera olika etapper skall, vid tillämpningen av rådets förordning (EEG) nr 259/93 av den 1 februari 1993 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen, ske enbart med beaktande av det första förfarande som avfallet skall undergå efter transporten.

- 2) Värmevärdet vid förbränningen av avfallet är inte ett relevant kriterium för att fastställa om detta förfarande utgör ett sådant bortskaffande som avses i punkt D 10 i bilaga 2 A till direktiv 75/442, i dess lydelse enligt direktiv 91/156 och enligt beslut 96/350, eller om det utgör en sådan återvinning som avses i punkt R 1 i bilaga 2 B till nämnda direktiv. Medlemsstaterna kan definiera kriterierna för åtskillnad mellan dessa typer av förfaranden under förutsättning att dessa kriterier är förenliga med de som fastställts i direktivet.

(¹) EGT C 161, 2.6.2001.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 8 maj 2003

i mål C-122/01 P: T. Port GmbH & Co. KG mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Överklagande – Bananer – Gemensam organisation av marknaden – Förordning (EG) nr 478/95 – System med exportlicenser – Skadeståndstalan – Bevisning om skadan och orsakssambandet)

(2003/C 146/14)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-122/01 P, T. Port GmbH & Co. KG, med säte i Hamburg (Tyskland), företrädd av advokaten G. Meier, Rechtsanwält, angående överklagande av dom meddelad den 1 februari 2001 av förstainstansrätten (femte avdelningen) i mål T-1/99, T. Port mot kommissionen (REG 2001, s. II-465), i vilket det förs talan om att denna dom delvis skall upphävas, i vilket den andra parten är: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: K.-D. Borchardt och M. Niejahr), har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet samt domarna R. Schintgen (referent), V. Skouris, F. Macken och N. Colneric, generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: byrådirektören M.-F. Contet, den 8 maj 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Överklagandet ogillas
- 2) T. Port GmbH & Co. KG skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 161, 2.6.2001.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 8 maj 2003

i mål C-171/01 (begäran om förhandsavgörande från Verfassungsgerichtshof): Wählergruppe "Gemeinsam Zajedno/Birlikte Alternative und Grüne GewerkschafterInnen/UG" (¹)

(Associeringen EEG-Turkiet – Fri rörlighet för arbetstagare – Artikel 10.1 i associeringsrådets beslut nr 1/80 – Icke-diskrimineringsprincip vad gäller arbetsvillkor – Direkt effekt – Räckvidd – Nationell lagstiftning som innebär att turkiska arbetstagare inte är valbara till arbetstagar-kammare)

(2003/C 146/15)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-171/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Verfassungsgerichtshof (Österrike), om att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i ett förfarande som har anhängiggjorts av Wählergruppe Gemeinsam Zajedno/Birlikte Alternative und Grüne GewerkschafterInnen/UG, i närvaro av Bundesminister für Wirtschaft und Arbeit, Kammer für Arbeiter und Angestellte für Vorarlberg, Wählergruppe Vorarlberger Arbeiter- und Angestelltenbund (ÖAAB) – AK-Präsident Josef Fink, Wählergruppe FSG – Walter Gelbmann – mit euch ins nächste Jahrtausend/Liste 2, Wählergruppe Freiheitliche und parteifreie Arbeitnehmer Vorarlberg – FPÖ, Wählergruppe Gewerkschaftlicher Linksblock och Wählergruppe NBZ – Neue Bewegung für die Zukunft, angående tolkningen av artikel 10.1 i beslut nr 1/80 av den 19 september 1980 om utveckling av associeringen, antaget av det associeringsråd som inrättats genom associeringsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet, har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet samt domarna R. Schintgen (referent), V. Skouris, F. Macken och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: byrådirektören M.-F. Contet, den 8 maj 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Artikel 10.1 i beslut nr 1/80 av den 19 september 1980 om utveckling av associeringen, antaget av det associeringsråd som inrättats genom associeringsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet, skall tolkas på följande sätt:

— Den har direkt effekt i medlemsstaterna.

— Den utgör hinder för tillämpningen av nationella bestämmelser enligt vilka turkiska arbetstagare tillhörande den reguljära arbetsmarknaden i värdmedlemsstaten inte är valbara till plenarförsamlingen i en organisation som i likhet med de österrikiska arbetstagarkamrarna företräder och tillvaratar arbetstagarintressen.

(¹) EGT C 173, 16.6.2001.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 10 april 2003

i mål C-217/01 P: Michel Hendrickx mot Centre européen pour le développement de la formation professionnelle (Cedefop) (¹)

(Överklagande – Tjänstemän – Flyttningsbidrag – Talan har förlorat sitt föremål – Anledning saknas att döma i saken)

(2003/C 146/16)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-217/01 P, Michel Hendrickx (advokater: J.-N. Louis och V. Peere), angående överklagande av beslut meddelat den 12 mars 2001 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (femte avdelningen) i mål T-298/00, Hendrickx mot Cedefop (ej publicerat i rättsfallssamlingen), i vilket det förs talan om upphävande av detta beslut, i vilket den andra parten är: Centre européen pour le développement de la formation professionnelle (Cedefop) (advokat: B. Wägenbaur), har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet samt domarna C. Gulmann, F. Macken, N. Colneric (referent) och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: R. Grass, den 10 april 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Michel Hendrickx skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 212, 28.7.2001.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

av den 8 maj 2003

i mål C-268/01 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Weimar): Agrargenossenschaft Alkersleben eG mot Freistaat Thüringen (¹)

(Mjolk och mjolkprodukter – Förordning (EEG) nr 3950/92 – Ordning tillämplig inom den före detta Tyska demokratiska republikens territorium – Referenskvantiteter – Begreppen producent och företag – En person som arrenderar ett företag beläget inom nämnda territorium)

(2003/C 146/17)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-268/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Verwaltungsgericht Weimar (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Agrargenossenschaft Alkersleben eG och Freistaat Thüringen, angående tolkningen av artiklarna 3.2, 4.4, 5 och 9 c och d i rådets förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjolk och mjolkprodukter (EGT L 405, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 47, s. 159), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 751/1999 av den 9 april 1999 (EGT L 96, s. 11), har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden R. Schintgen samt domarna V. Skouris (referent) och N. Colneric, generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: R. Grass, den 8 maj 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Artikel 9 c och d i rådets förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjolk och mjolkprodukter, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 751/1999 av den 9 april 1999, jämförd med artiklarna 3.2, 4.4 och 5 i denna förordning, skall tolkas så att den mjolkproduktion som en jordbruksföretagare, vars rörelse har sitt säte inom före detta Tyska demokratiska republiken och bedrivs i hyrda anläggningar som är belägna inom detta territorium men i olika delstater, producerar självständigt skall hänföras till den tillfälliga referenskvantitet som denne har tilldelats.
- 2) Artikel 9 c och d i förordning nr 3950/92, i dess lydelse enligt förordning nr 751/1999, jämförd med artiklarna 3.2, 4.4 och 5 i denna förordning, skall tolkas så att behöriga nationella myndigheter inte kan förbjuda en producent, som är etablerad inom före detta Tyska demokratiska republiken, att överföra sin mjolkproduktion till anläggningar som är belägna i en kommun som, trots att den utgjorde en del av nämnda territorium vid tidpunkten för Tysklands återförening, numera tillhör en av de

gamla delstaterna i Förbundsrepubliken Tyskland till följd av ett avtal som ingåtts efter denna tidpunkt.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 8 maj 2003

i mål C-384/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike ⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Sjätte mervärdesskattedirektivet – Artikel 12.3 a och b – Tillhandahållande av naturgas och elektricitet via offentliga nät – Abonnemang avseende distributionsnät – Reducerad skattesats)

(2003/C 146/19)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-384/01, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Traversa och C. Giolito) mot Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och P. Boussaroque), angående en talan om fastställelse av att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 12.3 a och b i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28), i dess lydelse enligt rådets direktiv 96/95/EG av den 20 december 1996 om ändring, med avseende på grundskattesatsen, av direktiv 77/388 (EGT L 388, s. 89), genom att tillämpa en reducerad mervärdesskattesats på den fasta delen av priset på tillhandahållande av naturgas och elektricitet via offentliga nät, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden M. Wathelet samt domarna D.A.O. Edward (referent), A. La Pergola, P. Jann och A. Rosas, generaladvokat: S. Alber, justitiesekreterare: R. Grass, den 8 maj 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Europeiska gemenskapernas kommission skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT C 348, 8.12.2001.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 3 april 2003

i mål C-277/01 P: Europaparlamentet mot Ignacio Samper ⁽¹⁾

(Överklagande – Tjänstemän – Återupprättande av karriär – Jämförelse av kvalifikationer)

(2003/C 146/18)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-277/01 P, Europaparlamentet (ombud: H. von Herten och D. Moore), angående överklagande av dom meddelad den 3 maj 2001 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (fjärde avdelningen) i mål T-99/00, Samper mot parlamentet (REGP 2001, s. I-A-111 och s. II-507), i vilket det förs talan om upphävande av denna dom, i vilket den andra parten är: Ignacio Samper, tjänsteman vid Europaparlamentet, Madrid (Spanien), (advokat: E. Boigelot), har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden M. Wathelet samt domarna C.W.A. Timmermans, A. La Pergola, P. Jann och S. von Bahr (referent), generaladvokat: L.A. Geelhoed, justitiesekreterare: R. Grass, den 3 april 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Europeiska gemenskapernas förstainstansrätts dom av den 3 maj 2001 i mål T-99/00, Ignacio Samper mot parlamentet, upphävs.
- 2) Målet återförvisas till förstainstansrätten för prövning av Ignacio Sampers yrkanden om ogiltigförklaring av parlamentets beslut av den 9 juni 1999 om att återupprätta hans karriär, såvitt det i detta beslut anges att sökanden befordras till lönegrad A 4 med verkan från och med den 1 januari 1998.
- 3) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

⁽¹⁾ EGT C 245, 1.9.2001.

DOMSTOLENS DOM**(sjätte avdelningen)****av den 8 maj 2003****i mål C-14/02 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État): ATRAL SA mot belgiska staten ⁽¹⁾****(Fri rörlighet för varor – Larmsystem och larmcentraler – Tolkning av artiklarna 28 EG och 30 EG – Tolkning av direktiven 73/23/EEG, 89/336/EEG och 1999/5/EG – Tillåtligheten av nationella bestämmelser enligt vilka det krävs förhandsgodkännande för saluföring)**

(2003/C 146/20)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-14/02, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Conseil d'État (Belgien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan ATRAL SA och belgiska staten, angående tolkningen av artiklarna 28 EG och 30 EG, av rådets direktiv 73/23/EEG av den 19 februari 1973 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om elektrisk utrustning avsedd för användning inom vissa spänningsgränser (EGT L 77, s. 29; svensk specialutgåva, område 13, volym 2, s. 167), i dess lydelse enligt rådets direktiv 93/68/EEG av den 22 juli 1993 om ändring av direktiven 87/404/EEG (enkla tryckkärl), 88/378/EEG (leksaker säkerhet), 89/106/EEG (byggprodukter), 89/336/EEG (elektromagnetisk kompatibilitet), 89/392/EEG (maskiner), 89/686/EEG (personlig skyddsutrustning), 90/384/EEG (icke-automatiska vågar), 90/385/EEG (aktiva medicintekniska produkter för implantation), 90/396/EEG (anordningar för förbränning av gasformiga bränslen), 91/263/EEG (teleterminalutrustning), 92/42/EEG (nya varmvattenpannor som eldas med flytande eller gasformigt bränsle) och 73/23/EEG (elektrisk utrustning avsedd för användning inom vissa spänningsgränser) (EGT L 220, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 24, s. 197), av rådets direktiv 89/336/EEG av den 3 maj 1989 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om elektromagnetisk kompatibilitet (EGT L 139, s. 19; svensk specialutgåva, område 13, volym 18, s. 241), i dess lydelse enligt direktiv 93/68, och av Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG av den 9 mars 1999 om radioutrrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse (EGT L 91, s. 10), har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet samt domarna R. Schintgen och V. Skouris, F. Macken och J.N. Cunha Rodrigues (referent), generaladvokat: L.A. Geelhoed, justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl, den 8 maj 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Rådets direktiv 73/23/EEG av den 19 februari 1973 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om elektrisk utrustning avsedd för användning inom vissa spänningsgränser, i dess lydelse enligt rådets direktiv 93/68/EEG av den 22 juli 1993 om ändring av direktiven 87/404/EEG (enkla tryckkärl), 88/378/EEG (leksaker säkerhet), 89/106/EEG (byggprodukter), 89/336/EEG (elektromagnetisk kompatibilitet), 89/392/EEG (maskiner), 89/686/EEG (personlig skyddsutrustning), 90/384/EEG (icke-automatiska vågar), 90/385/EEG (aktiva medicintekniska produkter för implantation), 90/396/EEG (anordningar för förbränning av gasformiga bränslen), 91/263/EEG (teleterminalutrustning), 92/42/EEG (nya varmvattenpannor som eldas med flytande eller gasformigt bränsle) och 73/23/EEG (elektrisk utrustning avsedd för användning inom vissa spänningsgränser), rådets direktiv 89/336/EEG av den 3 maj 1989 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om elektromagnetisk kompatibilitet, i dess lydelse enligt direktiv 93/68, Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG av den 9 mars 1999 om radioutrrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse är tillämpliga på larmsystem och larmcentraler, inklusive dem som använder radioöverföring. Nationella bestämmelser som rör områden som omfattas av dessa direktiv måste vara förenliga med dessa.
- 2) Artikel 3 i direktiv 73/23, i ändrad lydelse, artikel 5 i direktiv 89/336, i ändrad lydelse, samt artiklarna 6 och 8 i direktiv 1999/5 utgör hinder för nationella bestämmelser, som dem som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, i vilka det föreskrivs att larmsystem och larmcentraler, som uppfyller bestämmelserna i dessa direktiv och som är försedda med korrekt CE-märkning, måste genomgå ett förfarande för förhandsgodkännande innan de får släppas ut på marknaden.
- 3) Artiklarna 28 EG och 30 EG skall tolkas så, att varor som lagligen tillverkas och saluförs i en medlemsstat skall kunna saluföras i en annan medlemsstat utan att behöva genomgå ytterligare kontroller, även om inga gemenskapsrättsliga harmoniseringsåtgärder har vidtagits. Nationella bestämmelser i vilka sådana kontroller föreskrivs är endast tillåtna om de omfattas av något av undantagen i artikel 30 EG eller av ett av de tvingande hänsyn som har erkänts i domstolens rättspraxis. I båda fallen måste de dock vara ägnade att säkerställa att det eftersträvade målet uppnås och de får inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- 4) Det ankommer på en medlemsstat som åberopar att det föreligger ett skäl som motiverar en restriktion för den fria rörligheten för varor att på ett konkret sätt styrka att detta skäl är hänförligt till allmänintresset, att restriktionen är nödvändig och att den står i proportion till det eftersträvade målet.

⁽¹⁾ EGT C 68, 16.3.2002.

DOMSTOLENS BESLUT

(första avdelningen)

av den 6 mars 2003

i mål C-449/01 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)): Abbey Life Assurance Co. Ltd mot Kok Theam Yeap ⁽¹⁾)

(Mål C-40-03 P)

(2003/C 146/22)

(Artikel 104.3 i rättegångsreglerna – Direktiv 86/653/EEG – Samordning av medlemsstaternas lagar rörande självständiga handelsagenter – Tillämplighet på agenter inom försäkrings- och finansbranschen)

(2003/C 146/21)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, första avdelningen (avdelningsordföranden M. Wathelet samt domarna P. Jann, referent, och A. Rosas; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitiesekreterare: R. Grass), har den 6 mars 2003 meddelat beslut i mål C-449/01 angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Förenade kungariket), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Abbey Life Assurance Co. Ltd och Kok Theam Yeap, angående tolkningen av rådets direktiv 86/653/EEG av den 18 december 1986 om samordning av medlemsstaternas lagar rörande självständiga handelsagenter (EGT L 382, s. 17; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 150). Beslutet har följande lydelse:

Rådets direktiv 86/653/EEG av den 18 december 1986 om samordning av medlemsstaternas lagar rörande självständiga handelsagenter skall tolkas så att en självständig agent som har till uppgift att inbringa ansökningar om försäkrings-, livränte- eller sparavtal inte omfattas av direktivets tillämpningsområde.

⁽¹⁾ EGT C 84, 6.4.2002.

Överklagande, ingivet den 4 februari 2003 av Rica Foods (Free Zone) NV, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen, har meddelat den 14 november 2002 i de förenade målen T-332/00 och T-350/00, Rica Foods (Free Zone) NV med stöd av Konungariket Nederländerna och Free Trade Foods NV mot Europeiska gemenskapernas kommission med stöd av Konungariket Spanien

Rica Foods (Free Zone) NV har den 4 februari 2003 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen, har meddelat den 14 november 2002 i de förenade målen T-332/00 och T-350/00, Rica Foods (Free Zone) NV med stöd av Konungariket Nederländerna och Free Trade Foods NV mot Europeiska gemenskapernas kommission med stöd av Konungariket Spanien. Klaganden företräds av G. van der Wal, advocaat bij de Hoge Raad der Nederlanden.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- 1) förklara att överklagandet av förstainstansrättens dom av den 14 november 2002 i de förenade målen T-332/00 och T-350/00 kan tas upp till sakprövning,
- 2) upphäva förstainstansrättens dom av den 14 november 2002 i de förenade målen T-332/00 och T-350/00 och fatta ett nytt beslut i enlighet med sökandens ansökan i första instans av den 27 oktober 2000:

— ogiltigförklara förordning nr 2081/2000 ⁽¹⁾,

— fastställa att gemenskapen är ansvarig för den skada sökanden lidit till följd av att den import som avses i förordning nr 2081/2000 har hindrats eller begränsats sedan den 1 oktober 2000 genom förordning nr 2081/2000, fastställa att parterna senare skall enas om omfattningen av sökandens skada och att, om en uppgörelse inte kan nås, skall förfarandet återupptas inom en frist för att fastslå skadans omfattning som förstainstansrätten skall fastställa, att förplikta gemenskapen att ersätta beräknad skada och den skada som återstår att beräkna,

att i andra hand förplikta gemenskapen att betala det skadestånd som förstainstansrätten finner riktigt, jämte åtta procents årlig ränta från dagen för denna ansökan till dess betalning sker,

- 3) förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna i enlighet med artikel 69.2 i rättegångsreglerna.

Grunder och huvudargument

är desamma som i mål C-41/03 P, med det undantaget att förordning (EG) nr 2081/2000 avses här.

- (¹) Kommissionens förordning (EG) nr 2081/2000 av den 29 september 2000 om fortsatta skyddsåtgärder rörande import från utomeuropeiska länder och territorier av sockerprodukter som omfattas av kumulation mellan EG och ULT (EGT L 246, s. 64).

Talan mot Konungariket Spanien väckt den 17 februari 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-70/03)

(2003/C 146/23)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 17 februari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Spanien. Sökanden företräds av Isabel Martínez del Peral och Miguel França, rättstjänsten, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt bestämmelserna i fördraget och i artiklarna 5 och 6.2 i direktiv 93/13/EEG (¹) av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal, genom att inte fullständigt ha införlivat nämnda bestämmelser i direktivet i sin nationella rättsordning, och
- förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- Felaktigt införlivande av artikel 5 i direktivet: I den lag genom vilken artikel 5 i direktiv 93/13/EEG införlivas med spansk rätt anges inte att den för konsumenten mest fördelaktiga tolkningsregeln inte är tillämplig inom ramen för de i artikel 7.2 i direktivet föreskrivna förfarandena (talan om att förhindra bruk av oskäligen avtalsvillkor). Detta leder till en situation där konsumenten riskerar att tolkningsregeln motverkar hans intressen, på så sätt att den hindrar honom från att genom en talan om att förhindra bruk av oskäligen avtalsvillkor från konsumentavtal få bort sådana oklara villkor som i enlighet med en "normal" tolkning kan anses vara oskäligen.
- Felaktigt införlivande av artikel 6.2 i direktivet: Genom att hänvisa till vad som anges i "artikel 5 i 1980 års Romkonvention om tillämplig lag för avtalsförpliktelser" innebär den spanska lagstiftningen en inskränkning av det skydd konsumenterna har enligt direktivet, genom att införa en dubbel begränsning. Enligt direktivet skyddas alla konsumenterna i samtliga avtal som sluts med näringsidkare, medan ett sådant skydd enligt den spanska lagstiftningen föreligger endast för vissa typer av avtal och endast under vissa förutsättningar, vilket är en dubbel begränsning som är förbjuden enligt direktivet. i samtliga avtal med en

- (¹) Rådets direktiv, EGT L 95 av den 21.4.1993, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av College van Beroep voor het bedrijfsleven av den 7 januari 2003 i målet mellan A. Tempelman och Directeur van de Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees

(Mål C-96/03)

(2003/C 146/24)

College van Beroep voor het bedrijfsleven begär genom beslut av den 7 januari 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 4 mars 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan A. Tempelman och Directeur van de Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees beträffande följande frågor:

- Kan en medlemsstat finna stöd i gemenskapsrätten för att besluta om slakt av djur som misstänks vara smittade eller smittbärare av mks-virus?

2. Lämnar direktiv 85/511/EEG⁽¹⁾, i dess lydelse enligt direktiv 90/423/EEG⁽²⁾, medlemsstaterna utrymme att vidta kompletterande nationella åtgärder för att bekämpa mks?
3. Vilka gränser enligt gemenskapsrätten gäller för en medlemsstat vad avser vidtagandet av andra kompletterande åtgärder än de som föreskrivs i direktiv 85/511/EEG i dess lydelse enligt direktiv 90/423/EEG?

⁽¹⁾ EGT L 315, 1985, s. 11; svensk specialutgåva, område 3, volym 19, s. 209.

⁽²⁾ EGT L 224, 1990, s. 13; svensk specialutgåva, område 3, volym 33, s. 129.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av College van Beroep voor het bedrijfsleven av den 7 januari 2003 i målet mellan Herr och Fru T.H.J.M van Schaijk och Directeur van de Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees

(Mål C-97/03)

(2003/C 146/25)

College van Beroep voor het bedrijfsleven begär genom beslut av den 7 januari 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 4 mars 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Herr och Fru T.H.J.M van Schaijk och Directeur van de Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees beträffande följande frågor:

1. Kan en medlemsstat finna stöd i gemenskapsrätten för att besluta om slakt av djur som misstänks vara smittade eller smittbärare av mks-virus?
2. Lämnar direktiv 85/511/EEG⁽¹⁾, i dess lydelse enligt direktiv 90/423/EEG⁽²⁾, medlemsstaterna utrymme att vidta kompletterande nationella åtgärder för att bekämpa mks?
3. Vilka gränser enligt gemenskapsrätten gäller för en medlemsstat vad avser vidtagandet av andra kompletterande åtgärder än de som föreskrivs i direktiv 85/511/EEG i dess lydelse enligt direktiv 90/423/EEG?

⁽¹⁾ EGT L 315, 1985, s. 11; svensk specialutgåva, område 3, volym 19, s. 209.

⁽²⁾ EGT L 224, 1990, s. 13; svensk specialutgåva, område 3, volym 33, s. 129.

Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 28 februari 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-98/03)

(2003/C 146/26)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 28 februari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Förbundsrepubliken Tyskland. Sökanden företräds av Ulrich Wölker, Europeiska gemenskapernas kommission, rätts-tjänsten, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 6.3 och 6.4 samt artiklarna 12, 13 och 16 i rådets direktiv 92/43/EEG⁽¹⁾ av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter genom att
 - inte kräva att det skall företas en bedömning av verkningarna av projekt som inte omfattas av särskilda bevarandeområden enligt artikel 4.1 i direktivet, vilka enligt artikel 6.3 och 6.4 i direktivet skall undergå en sådan bedömning oberoende av om dessa projekt kan påverka ett särskilt bevarandemråde på ett betydande sätt,
 - tillåta utsläpp i ett särskilt bevarandeområde även om dessa utsläpp kan påverka detta område på ett betydande sätt,
 - genom att undanta vissa oavsiktliga former av påverkan av skyddade djurarter från tillämpningsområdet för bestämmelserna om skydd av arter,
 - underlåta att säkerställa att villkoren för undantag i artikel 16 i direktivet iakttas i samband med vissa aktiviteter som är oförenliga med skyddet av ett område,
 - upprätthålla bestämmelser om användning av växtskyddsmedel som inte i tillräcklig grad tillgodoser hänsynen till skyddet av arter,
 - inte meddela bestämmelserna om fiskefångst och/eller inte vidta tillräckliga bestämmelser om fångstförbud, samt

2. förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Firenze – Sezione GIP – av den 3 februari 2003 i brottmål mot Maria Pupino

(Mål C-105/03)

Grunder och huvudargument

(2003/C 146/27)

- Bestämmelserna om införlivande av artikel 6.3 i direktivet skall bedömas i förhållande till om det enligt dem krävs att det skall företas en bedömning av verkningarna av samtliga projekt som kan påverka särskilda bevarandeområden på ett betydande sätt. Frågan huruvida en given verkan är betydande eller inte kan inte bedömas uteslutande genom att betrakta projektet. Det är nödvändigt att beakta målsättningarna med de olika områden som eventuellt berörs samt de livsmiljöer och arter som finns där. Definitionen av "projekt" i 1 § första stycket punkt 11 b och c i Bundesnaturschutzgesetz (tysk lag om naturskydd) tar inte hänsyn till bevarandeområdena. Även om det i teorin kan visas att samtliga sannolika projekt som kan påverka särskilda bevarandeområden på ett betydande sätt – trots de i definitionen angivna inskränkningarna – verkligen omfattas säkerställs dock inte att de projekt som har atypiska verkningar som i princip är mindre uppenbara omfattas, när verkningarna är betydande i ett konkret fall. Mindre livsmiljöer som innehåller ovanliga arter kan nämligen vara långt mer känsliga för verkningar än vad som kan beaktas genom standardiserade bestämmelser rörande projekt.
- Det strider mot artikel 6.3 och 6.4 i direktivet att inte beakta materiella skador utöver ett (icke klart definierat) antal verkningar som ett projekt kan ha, något som följer av artikel 36 i Bundesnaturschutzgesetz.
- Att områden där djur bygger bo, parar sig, lever eller tar sin tillflykt endast skyddas mot avsiktliga störningar (43 § Bundesnaturschutzgesetz) är oförenligt med artikel 12.1 d i direktivet, vars ordalydelse klart visar att det inte förutsätts en avsikt att skada eller förstöra parningsplatser eller rastplatser.
- I 43 § fjärde stycket i Bundesnaturschutzgesetz ges också en möjlighet att göra undantag från bestämmelserna om skydd av arter i fall då ingrepp eller åtgärder redan tillåts utan beaktande av den omständigheten att det vid tidpunkten för tillståndet inte nödvändigtvis var känt att skyddade arter kunde påverkas.

Tribunale di Firenze – Sezione GIP – begär genom beslut av den 3 februari 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 5 mars 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i brottmål mot Maria Pupino beträffande följande frågor:

Skall artiklarna 2, 3 och 8 i rambeslut nr 220 av den 15 mars 2001 om brottsoffrets ställning i straffrättsliga förfaranden tolkas så, att de utgör hinder för sådana nationella bestämmelser som de i artikel 392.1 bis och 398.5 bis i den italienska codice di procedura penale, vari det inte föreskrivs att förhör med personer som är under 16 år gamla kan ske under förundersökningen, genom bevisupptagning utom huvudförhandlingen och på särskilt sätt, såsom genom användning av fonografiska och audiovisuella medel, vad gäller andra brott än sexualbrott och brott med sexuell bakgrund?

Överklagande, ingivet den 27 februari 2003 genom telefax, bekräftat genom original ingivet den 7 mars 2003, av Védial SA av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 12 december 2002 i mål T-110/01: Védial SA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) inter partes France Distribution

(Mål C-106/03 P)

(2003/C 146/28)

(¹) EGT L 206, 1992, s 6; svensk specialutgåva, område 15, volym 11 s. 114.

Védial SA har den 27 februari 2003 genom telefax, bekräftat genom original av den 7 mars 2003 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 12 december 2002 i mål T-110/01: Védial SA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), inter partes France Distribution.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva förstainstansrättens dom av den 12 december 2002 i mål T-110/01 och
- slutligt avgöra målet enligt artikel 54 i EG-stadgan, och bifalla sökandens yrkanden vid förstainstansrätten,
- i andra hand, återförvisa ärendet till förstainstansrätten för avgörande,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- Åsidosättande av dispositionsprincipen

Dispositionsprincipen är en allmän rättsprincip enligt vilken parterna själva i stor utsträckning får bestämma ramen för rättegången. Det är de som avgränsar föremålet för tvisten. Förstainstansrätten har åsidosatt dispositionsprincipen genom att, i motsats till vad parterna har överenskommit härom, anse att det inte föreligger någon likhet mellan de varumärken som tvisten avser.

- Åsidosättande av rätten till försvar

Förstainstansrättens har även åsidosatt rätten till försvar, eftersom sökandens berättigade förväntningar vad beträffar avgränsningen av tvisten har urholkats.

- Åsidosättande av begreppen förväxlingsrisk och allmänhet i den mening som avses i artikel 8.1 b i förordning nr 40/94⁽¹⁾

I den överklagade domen utesluts förekomsten av förväxlingsrisk på grundval av att allmänheten inte hänför de i frågavarande varorna till samma område. Förväxlingsrisk föreligger emellertid även när allmänheten kan tro att varorna härrör från bolag som endast har ett ekonomiskt samarbete. Dessutom har förstainstansrätten inte ansett att förväxlingsrisk föreligger på den grunden att även om de varumärken som tvisten avser är identiska eller liknar varandra, innebär skillnaden i visuell likhet, ljudlighet och begreppsmässig likhet mellan varumärkena att det inte föreligger någon förväxlingsrisk, eftersom det inte är fråga om huruvida det föreligger skillnader mellan de varumärken som tvisten avser, utan huruvida varumärkena är identiska eller liknar varandra och huruvida de, från ett helhetsperspektiv, kan anses så lika att det föreligger en förväxlingsrisk.

Dessutom har förstainstansrätten inte tydligt tillämpat principen om ömsesidigt beroende. Förstainstansrätten har inte angivit att den påstådda lägre graden av likhet mellan varumärkena inte motsvaras av att likheten mellan varorna är stor och av att sökandens varumärke har en mycket stark särskiljningsförmåga.

Slutligen har förstainstansrätten åsidosatt begreppet förväxlingsrisk genom att avgränsa den allmänhet som berörs till den avsedda allmänheten, vilken endast omfattar konsumenter som antas vara intresserade av att köpa märkta varor, medan den berörda allmänheten utgörs av alla personer som kan antas komma i kontakt med varumärket, vilket är något helt annat.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Överklagande, ingivet den 27 februari 2003 per telefax, som bekräftats genom original som inlämnats den 7 mars 2003, av The Procter & Gamble Company, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, meddelade den 12 december 2002 i mål T-63/01: The Procter & Gamble Company mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringsbyrån)

(Mål C-107/03 P)

(2003/C 146/29)

The Procter & Gamble Company har den 27 februari 2003 genom telefax, som bekräftats genom original som inlämnats den 7 mars 2003, till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, meddelade den 12 december 2002 i mål T-63/01: The Procter & Gamble Company mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringsbyrån).

Klaganden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara förstainstansrättens dom av den 12 december 2002 i mål T-63/01 och således:
 - i första hand avgöra målet slutligt med tillämpning av artikel 54 i domstolens rättegångsregler och bifalla sökandens yrkanden vid förstainstansrätten,

- i andra hand återförvisa målet till förstainstansrätten för avgörande, och
- under alla omständigheter förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av College van Beroep voor het bedrijfsleven av den 8 januari 2003 i målet mellan KPN Telecom B.V. och Onafhankelijke Post en Telecommunicatie Autoriteit (OPTA), berörda parter: Denda Multimedia B.V. och Denda Directory Services B.V.

(Mål C-109/03)

Grunder och huvudargument

(2003/C 146/30)

- Åsidosättande av principen om rättsakters tillförlitlighet med avseende på handlingarna och motstridiga domskäl

Till skillnad från vad förstainstansrätten anser finns inte i det återgivna kännetecknet någon av de 24 rektanglar och inte någon av de 6 parallelogram som ingår i en parallelepiped rektangel.

College van Beroep begär genom beslut av den 8 januari 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 10 mars 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan KPN Telecom B.V. och Onafhankelijke Post en Telecommunicatie Autoriteit (OPTA), berörda parter: Denda Multimedia B.V. och Denda Directory Services B.V. beträffande följande frågor:

- Åsidosättande av begreppet särskiljningsförmåga:

När det skall bedömas huruvida ett kännetecken kan fylla sin funktion som individuellt varumärke för vissa varor eller tjänster, skall man vid bedömningen av huruvida en ansökan om registrering som individuellt varumärke för dessa varor eller tjänster är välgrundad utgå från uppfattningen hur kännetecknet kan antas komma att användas och inte utgå från uppfattningen hur kännetecknet faktiskt används för närvarande. Förstainstansrätten anser emellertid att kännetecknets särskiljningsförmåga skall bedömas i förhållande till "hur den relevanta målgruppen uppfattar kännetecknet". I detta avseende består den relevanta målgruppen av alla personer som kan komma i kontakt med kännetecknet och kan således inte anses begränsad till den mer begränsade kretsen av konsumenter som kan komma att köpa den vara eller tjänst som kännetecknet avses beteckna.

Dessutom har förstainstansrätten indirekt men säkerligen åsidosatt begreppet särskiljningsförmåga, eftersom den inte uttalat sig i frågan huruvida kännetecknet hade förmåga att särskilja en tvål från en annan tvål som kom från ett visst företag, men däremot i frågan huruvida en oklar bild av detta kännetecken hade sådan särskiljningsförmåga.

Slutligen har förstainstansrätten åsidosatt begreppet särskiljningsförmåga, eftersom den inte beaktat att kännetecknena har flera funktioner. Det är inte eftersom det kan antas att målgruppen då den kommer i kontakt med det omtvistade kännetecknet särskilt eller framför allt uppfattar ett kännetecken som fyller en teknisk eller utsmyckande funktion som det inte kan fylla eller endast i mindre grad kan fylla en funktion som individuellt varumärke.

1. Skall "ändamålsenlig information" i artikel 6.3 i direktiv 98/10/EG⁽¹⁾ tolkas så att det därmed enbart avses av de berörda organisationerna utgivna nummer med namn, adress, bostadsort och postnummer avseende den som blivit tilldelad numret samt eventuell information om huruvida numret (uteslutande) används som fax, eller omfattar begreppet "ändamålsenlig information" även andra uppgifter som organisationerna förfogar över, såsom tilläggsinformation om yrke, annat namn, nummer i en annan kommun eller mobiltelefonnummer?
2. Skall "tillmötesgår varje rimlig begäran ... på villkor som är rättvisa, kostnadsorienterade och icke-diskriminerande", såsom föreskrivs i den bestämmelse som avses under punkt 1, tolkas så att:
 - a. uppgifter om nummer, namn, adress, bostadsort och postnummer avseende den som blivit tilldelad numret skall tillhandahållas mot en ersättning som enbart motsvarar marginalkostnaden som uppstått för det faktiska tillhandahållandet av uppgifterna, och
 - b. andra uppgifter än de som nämns under punkt a skall tillhandahållas mot en ersättning som syftar till att täcka kostnaderna som den som tillhandahåller uppgifterna visar att han har haft för att erhålla respektive tillhandahålla dessa uppgifter?

⁽¹⁾ EGT L 101, 1998, s. 24.

Överklagande, ingivet den 14 mars 2003 av Augusto Fichtner, f.d. tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 16 januari 2003 i mål T-75/00: Augusto Fichtner mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-116/03 P)

(2003/C 146/31)

Augusto Fichtner har den 14 mars 2003 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 16 januari 2003 i mål T-75/00: Augusto Fichtner mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av advokaterna Michele Tamburini och Franco Colussi, med delgivningsadress hos Franco Colussi, rue de Wiltz 36, Luxemburg.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva den överklagade domen,
- bifalla de yrkanden som framfördes i första instans och således
 - ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 30 september 1999,
 - förplikta kommissionen att till klaganden utge den lön och ersättning som inte har utbetalats med uppräknings och ränta som löper från det att ovan nämnda beslut trädde i kraft till den dag då betalning sker,
 - förplikta kommissionen att ersätta den ideella och ekonomiska skada som klaganden förorsakats, med ett belopp som skall fastställas till 50 000 euro eller till ett annat belopp som domstolen finner skäligt eller till ett belopp som skall fastställas senare, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt klaganden strider förstainstansrättens dom mot gemenskapsrätten och i synnerhet

- 1) mot artikel 86.1 i tjänsteföreskrifterna, på grund av följande:
 - a) Klaganden underlät inte att uppfylla sin skyldighet enligt artikel 12 tredje stycket i tjänsteföreskrifterna, eftersom det har styrkts att klaganden hade begärt tillstånd för att få utöva en bisyssla.

b) Även om det skulle anses att klaganden underlåtit att uppfylla denna skyldighet, kan denna underlåtenhet under alla omständigheter inte anses ha skett "upp-sätligt eller på grund av vårdslöshet".

2) och mot proportionalitetsprincipen (i förvaltningen) genom:

a) Maktmissbruk: När kommissionen fattade det omtvistade beslutet använde den sina befogenheter för att uppnå andra mål än de för vilka den tilldelats dessa (säkerställa att de interna regler som gäller för gemenskapens tjänstemän iaktas) och i vart fall för att uppnå andra mål än dem som angavs.

b) Uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna: Kommissionen underlät nämligen att beakta följande omständigheter:

1) Klaganden agerade i god tro.

2) Klaganden kunde under alla omständigheter inte vägras det tillstånd som det var fråga om, eftersom den bisyssla som klaganden utförde inte var av sådant slag att den skadade hans oberoende ställning eller gemenskapernas verksamhet.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Consiglio di Stato – Sjätte avdelningen -av den 17 december 2002 i målet mellan Società Italiana Dragaggi Spa, å ena sidan, och Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti och Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia, å andra sidan

(Mål C-117/03)

(2003/C 146/32)

Consiglio di Stato – Sjätte avdelningen – begär genom beslut av den 17 december 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 18 mars 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Società Italiana Dragaggi Spa, å ena sidan, och Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti och Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia, å andra sidan, beträffande följande frågor:

Skall artikel 4.5 i direktiv nr 92/43/EEG⁽¹⁾ av den 21 maj 1992 tolkas så, att medlemsstaterna är skyldiga att vidta de åtgärder som avses i artikel 6 i direktivet, och då särskilt den åtgärd som avses i artikel 6.3 i detta, först sedan gemenskapen slutgiltigt godkänt listan över områden i enlighet med artikel 21, eller skall det tvärtom, utöver fastställandet av den tidpunkt då åtgärder för bevarande normalt skall vidtas göras åtskillnad mellan deklarerade och konstitutiva inskrivningar (bland de förstnämnda ingår då inskrivningar beträffande prioriterade områden) och skall det anses att det, enbart i det fall en medlemsstat utsett ett område av gemenskapsintresse där det finns prioriterade livsmiljötyper eller prioriterade arter, för att säkerställa den ändamålsenliga verkan av direktivet som syftar till bevarande av livsmiljöer, även innan kommissionen upprättat ett förslag till lista över livsmiljöområden eller denna lista slutgiltigt antas i enlighet med artikel 21 i direktivet, och i huvudsak från den tidpunkt då den nationella listan har färdigställts, finns en skyldighet att göra en bedömning av planer och projekt som har betydande inverkan på området?

⁽¹⁾ EGT L 206, 22.07.1992, s. 7; svensk specialutgåva, område 15, volym 11, s. 114.

- b) Om svaret på fråga 1a är jakande: skall artikel 22 i direktiv 92/46/EEG tolkas som att detta direktiv vid införsel från tredjeland enbart är tillämpligt på mjölkbeståndsdelen av en produkt och följaktligen inte är tillämpligt på den produkt mjölkbeståndsdelen är en del av?
2. a) Avser begreppet "mjölkbaseade produkter" i artikel 2.4 i direktiv 92/46/EEG enbart slutprodukter eller även halvfabrikat som måste genomgå ytterligare bearbetning innan de kan säljas till konsumenter?
- b) För det fall att artikel 2.4 i direktiv 92/46/EEG även skulle avse halvfabrikat: Vilka kriterier skall användas för att avgöra om mjölk eller en mjölkprodukt utgör en väsentlig del av en produkt, antingen kvantitativt eller för att karakterisera produkten, enligt artikel 2.4 i direktiv 92/46/EEG?

⁽¹⁾ EGT L 268, 1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 45, s. 3.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av College van Beroep voor het bedrijfsleven av den 11 mars 2003 i målet mellan 1. Artrada (Freezone) N.V., 2. Videmecum B.V. och 3. Jac Meisner Internationaal Expeditiebedrijf B.V., å ena sidan, och Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees, å andra sidan

(Mål C-124/03)

(2003/C 146/33)

College van Beroep voor het bedrijfsleven begär genom beslut av den 11 mars 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 20 mars 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan 1. Artrada (Freezone) N.V., 2. Videmecum B.V. och 3. Jac Meisner Internationaal Expeditiebedrijf B.V., å ena sidan, och Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees, å andra sidan, beträffande följande frågor:

1. a) Skall begreppet "mjölk för tillverkning av mjölkbaseade produkter" i artikel 2.2 i direktiv 92/46/EEG⁽¹⁾ tolkas som att det (också) avser mjölkbeståndsdelar av en produkt som även innehåller andra beståndsdelar, det vill säga beståndsdelar som inte är av mjölk, och vars mjölkbeståndsdel inte går att skilja från de övriga beståndsdelarna?

Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 20 mars 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-126/03)

(2003/C 146/34)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 20 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Förbundsrepubliken Tyskland. Sökanden företräds av Klaus Wiedner, rättstjänsten, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktiv 92/50⁽¹⁾, genom att staden München träffade avtal om avfallstransport utan att iaktta kraven på publicering som anges i artikel 8 jämförd med artiklarna 15.2 och 16.1 i nämnda direktiv, och
- förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Om – vilket är fallet beträffande staden München – villkoren är uppfyllda för att en offentlig myndighet skall anses vara för handen, saknas enligt direktivet behov av att göra en åtskillnad avseende varje tjänst mellan huruvida sådana tjänster tillhandahålls för allmänintresset och huruvida de är av kommersiellt slag eller inte. Av den anledningen är det irrelevant att staden München i detta mål inom ramen för tjänster för en tredje man bränner avfall i sin egen förbränningsanläggning utan att själv ombesörja transporten till anläggningen utan i stället anlitar ett privat företag för att transportera avfallet. För det fall en offentlig myndighet med framgång lämnar in anbud på ett kontrakt men måste anlita underleverantörer beträffande vissa tjänster för att kunna säkerställa att hela tjänsten kan tillhandahållas, måste den offentliga myndigheten tillämpa förfarandet i direktiv 92/50.

Skyldigheten att se till att åsidosättanden av gemenskapsrätten upphör avseende tilldelning av kontrakt även genom att säga upp avtal som redan ingåtts kan inte heller ifrågasättas genom artikel 2.6 i direktiv 89/665⁽²⁾, som avser omprövning av möjliga fall av åsidosättande av gemenskapslagstiftningen om offentlig upphandling. Ett åsidosättande av fördraget kan endast anses ha upphört om den berörda medlemsstaten erkänner att den handlat rättsvidrigt och åsidosättandet upphört till alla delar.

⁽¹⁾ EGT L 209, 1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 139.

⁽²⁾ EGT L 395, 1989, s. 33; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 48.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Consiglio di Stato av den 14 januari 2003 i målet mellan 1) AEM S.p.A. (C-128/03) och 2) AEM Torino S.p.A. (C-129/03), å ena sidan, och Autorità per l'energia elettrica e per il gas, Ministero delle attività produttive, Ministero dell'economia e delle finanze och E.N.E.L. Produzione S.p.A., å andra sidan

(Mål C-128/03 och C-129/03)

(2003/C 146/35)

Consiglio di Stato begär genom beslut av den 14 januari 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 24 mars 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan 1) AEM S.p.A. (C-128/03) och 2) AEM Torino S.p.A. (C-129/03), å ena sidan, och Autorità per l'energia elettrica e per il gas, Ministero delle attività produttive, Ministero dell'economia e delle finanze och E.N.E.L. Produzione S.p.A., å andra sidan, beträffande följande frågor:

- a) Kan en administrativ bestämmelse i vilken det, i de ordalag och med den motivering som ovan redovisats, föreskrivs att vissa företag som använder sig av nätet för överföring av elenergi skall erlägga en förhöjd avgift för att få tillgång till och använda detta nät, vilka medel skall användas för att finansiera de allmänna kostnaderna för elsystemet anses utgöra ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 87 och följande artiklar i fördraget?
- b) Skall de principer som fastslås i direktiv 96/92⁽¹⁾ beträffande liberaliseringen av den inre marknaden för elenergi, och då särskilt bestämmelserna i artiklarna 7 och 8 om hur nätet för energiöverföring skall skötas, tolkas så, att de innebär att en stat saknar möjlighet att utfärda bestämmelser enligt vilka vissa företag under en övergångsperiod är skyldiga att erlägga en förhöjd avgift för tillgång till och användning av elnätet, detta i syfte att kompensera för det högre mervärde som vattenkraft och jordvärme får, av de anledningar som angivits ovan, genom de ändrade bestämmelserna och i syfte att finansiera de allmänna kostnaderna för elsystemet?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 96/92/EG av den 19 december 1996 om gemensamma regler för den inre marknaden för el (EGT L 27, 30.01.1997, s. 20).

Talan mot Republiken Italien väckt den 24 mars 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-130/03)

(2003/C 146/36)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 24 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Niels Bertil Rasmussen och Luigi Cimaglia, båda i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 91 i rådets förordning (EG) nr 40/94⁽¹⁾ av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken genom att underlåta att utse domstolar för gemenskapsvarumärken i första och andra instans eller i varje fall genom att inte, inom föreskriven tid, till kommissionen överlämna en förteckning över sådana domstolar av vilken skall framgå deras beteckning och geografiska behörighet.

- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I enlighet med artikel 249 andra stycket i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen är en förordning till alla delar bindande och direkt tillämplig i varje medlemsstat.

I förevarande fall föreskrivs i artikel 91 i rådets förordning (EG) nr 40/94 att medlemsstaterna i enlighet med nationell lagstiftning skall utse nationella domstolar i första och andra instans, vilka är behöriga att pröva förfalskning av eller giltighet för gemenskapsvarumärken samt att till kommissionen överlämna en förteckning över domstolar för gemenskapsvarumärken av vilken skall framgå beteckning och geografisk behörighet för varje sådan domstol. Dessa skyldigheter skulle ha uppfyllts före den 15 mars 1997.

Kommissionen konstaterar att Republiken Italien ännu inte har överlämnat nämnda information och att den ännu inte har utsett någon domstol för gemenskapsvarumärken, vilket innebär att skyldigheten enligt artikel 91.1 i ovanstående förordning inte har uppfyllts.

(¹) EGT L 11, 14.1.1994, s. 1.

Överklagande, ingivet den 25 mars 2003 av R.J. Reynolds Tobacco Holdings, Inc., RJR Acquisition Corp., R.J. Reynolds Tobacco Company, R.J. Reynolds Tobacco International Inc., och Japan Tobacco Inc., av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 15 januari 2003 i de förenade målen T-377/00 (¹), T-379/00 (²), T-380/00 (²), T-260/01 (³) och T-272/01 (⁴): Philip Morris International, Inc., R.J. Reynolds Tobacco Holdings, Inc., RJR Acquisition Corp., R.J. Reynolds Tobacco Company, R.J. Reynolds Tobacco International Inc. och Japan Tobacco, Inc. mot Europeiska gemenskapernas kommission med stöd av Europaparlamentet, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Italien, Republiken Portugal, Republiken Finland, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Grekland, Konungariket Nederländerna

(Mål C-131/03 P)

(2003/C 146/37)

R.J. Reynolds Tobacco Holdings, Inc., Winston-Salem, North Carolina (Förenta staterna), RJR Acquisition Corp., Wilming-

ton, Delaware (Förenta staterna), R.J. Reynolds Tobacco Company, Winston-Salem, North Carolina (Förenta staterna), R.J. Reynolds Tobacco International Inc., Winston-Salem, North Carolina (Förenta staterna), och Japan Tobacco Inc., Tokyo (Japan) har den 25 mars 2003 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 15 januari 2003 i de förenade målen Klagandena företräds av O.W. Brouwer, advokat, och P. Lomas, solicitor.

Klagandena yrkar att domstolen skall

- upphäva förstainstansrättens dom av den 15 januari 2003 i vilken förstainstansrätten
 - i) avvisade talan,
 - ii) slog fast att klagandena skulle bära sina rättegångskostnader och solidariskt ersätta kommissionens rättegångskostnader,
 - iii) slog fast att intervenienterna skulle bära sina rättegångskostnader,
- förklara att talan om ogiltigförklaring kan upptas till sakprövning på grund av att det är uppenbart att de ifrågasatta besluten var olagliga och slutligt avgöra tvisten, eller i andra hand
- förklara att talan om ogiltigförklaring kan upptas till sakprövning och återförvisa målet till förstainstansrätten för prövning i sak, eller i tredje hand
- återförvisa målet till förstainstansrätten för prövning av frågan huruvida detta kan upptas till sakprövning och för prövning i sak,
- i enlighet med artikel 69.2 i domstolens rättegångsregler förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klagandena har anfört att förstainstansrätten gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att anse att ett beslut att väcka talan i princip inte kan betraktas som ett beslut mot vilket talan kan väckas. Med undantag för domstolens dom av den 11 november 1981 i mål 60/81, IBM mot kommissionen enligt vilken sakprövning medges under "särskilda omständigheter", framgår det tydligt av rättspraxis att det skall bedömas från fall till fall huruvida en ny typ av talan kan upptas till sakprövning.

Förstainstansrätten misstolkade rättspraxis då den fann att det faktum att domstolen inte kunde lämna förhandsavgörande i frågan huruvida kommissionen var behörig att väcka talan i tredje land för att uppbära påstått obetalda tullavgifter och mervärdesskatt saknade rättsverkningar. Förstainstansrätten misstolkade även den rättspraxis enligt vilken ett beslut att välja ett förfarande i stället för ett annat har sådana rättsverkningar som avses i artikel 230 EG då den slog fast att talans väckande i tredje land i stället för i gemenskapen saknade rättsverkningar.

Förstainstansrätten medgav inte heller att kommissionen, genom att anta de ifrågasatta besluten, angav sin slutgiltiga uppfattning i fråga om sin behörighet enligt gemenskapsrätten vilket enligt fast rättspraxis har rättsverkningar.

Klagandena har vidare gjort gällande att förstainstansrätten oriktigt utgick i fråga att District Court kunde kompensera avsaknaden av ett förfarande för förhandsavgörande i Förenta staterna genom att själv tillämpa gemenskapsrätten. Förstainstansrätten åsidosatte klagandenas rätt till ett verksamt rättsligt skydd genom att avvisa talan och gjorde en felaktig tillämpning och tolkning av gemenskapsdomstolarnas rättspraxis angående möjligheterna att väcka talan mot uppenbart olagliga åtgärder.

Klagandena har slutligen anfört att förstainstansrätten, genom att slå fast att District Court kunde avgöra alla tvister angående kommissionens behörighet att väcka talan i Förenta staterna, drog en slutsats som strider mot artikel 292 EG samt fördragens systematik.

(1) EGT C 79 av den 10.3.2001, s. 23.

(2) EGT C 79 av den 10.3.2001, s. 24.

(3) EGT C 3 av den 5.1.2002, s. 39.

(4) EGT C 3 av den 5.1.2002, s. 45.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Giudice di Pace (fredsdomaren) di Genova-Voltri av den 10 mars 2003 i målet mellan Viacom Outdoor S.r.l. och Société Giotto Immobilier S.a.r.l.

(Mål C-134/03)

(2003/C 146/38)

Giudice di Pace (fredsdomaren) di Genova-Voltri begär genom beslut av den 10 mars 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 25 mars 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Viacom Outdoor S.r.l. och Société Giotto Immobilier S.a.r.l. beträffande följande frågor:

1. Utgör

- a) artikel 86 EG jämförd med artikel 82 EG, eller
- b) artikel 86 EG jämförd med artikel 49 EG

hinder för att ge offentliga företag (kommunerna) ansvaret för administrationen av en skatt och avgifter, såsom de som angetts ovan, som avser en marknad som utgör en väsentlig del av den gemensamma marknaden på vilken det offentliga företaget innehar en dominerande ställning?

2. Strider det mot

- a) artikel 86 EG jämförd med artikel 82 EG, eller
- b) artiklarna 87 EG och 88 EG

att låta kommunerna erhålla intäkterna från ifrågavarande skatt och avgifter på den grunden att de utgör ett statligt stöd som är rättsstridigt (ej anmält) och oförenligt med den gemensamma marknaden?

**Talan mot Konungariket Spanien väckt den 26 mars 2003
av Europeiska gemenskapernas kommission**

(Mål C-135/03)

(2003/C 146/39)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 26 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Spanien. Sökanden företräds av Gérard Berscheid, juridisk rådgivare, och Sara Pardo Quintillán, rätts-tjänsten, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets förordning (EEG) nr 2092/91⁽¹⁾ av den 24 juni 1991 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel, i dess lydelse enligt förordningarna (EG) nr 1935/92⁽²⁾ och (EG) nr 1804/1999⁽³⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG⁽⁴⁾ av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel, och då särskilt artiklarna 2, 5 och 10a i förordningen och artikel 2.1 a i i direktivet genom att
 - i sin nationella rättsordning och i sin praxis bibehålla användningen av termen bio-, ensamt eller i sammansättning, för produkter som inte har framställts genom den ekologiska produktionsmetoden, varigenom artiklarna 2 och 5 i den ovannämnda förordningen har åsidosatts, och genom att inte vidta de åtgärder som krävs för att hindra att termen bio-används på ett bedrägligt sätt, varigenom artiklarna 2 och 10a i den ovannämnda förordningen i dess ändrade lydelse har åsidosatts, samt genom att inte vidta åtgärder för att undvika att konsumenterna vilseleds beträffande den framställnings- eller produktionsmetod som använts avseende livsmedlet, varigenom artikel 2 i den ovannämnda förordningen i ändrad lydelse och artikel 2.1 a i i det ovannämnda direktivet har åsidosatts, och
 - i regionen Navarra med åsidosättande av samma bestämmelser bibehålla användningen av termen bio-, ensamt eller i sammansättning, för mjölkprodukter, varvid detta ord normalt och genomgående används, trots att produkterna inte tillverkas genom den ekologiska produktionsmetoden, samt
 - förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 2 i förordning (EEG) nr 2092/91 är det förbjudet att använda avledda ord av den term som på något av Europeiska gemenskapens officiella språk används för att beteckna den ekologiska produktionsmetoden. Följaktligen är det förbjudet att använda termen bio-, som i artikel 2 uttryckligen nämns såsom exempel på avledda ord som betecknar ekologiskt jordbruk.

En nationell bestämmelse som innebär att termen bio- används i märkning, reklammaterial eller handelsdokument som avser en produkt som inte har tillverkats i enlighet med förordning (EEG) nr 2092/91, vilket är det fall som avses i kungligt dekret nr 1852/1993, i ändrad lydelse enligt kungligt dekret 506/2001, utgör åsidosättande av förordning (EEG) nr 2092/91.

En sådan nationell bestämmelse innebär även åsidosättande av artikel 2.1 a i i det ovannämnda direktivet 2000/13/EG, enligt vilken märkningen och dess närmare utformning inte får vara sådan att den skulle kunna vilseleda köparen, i synnerhet om livsmedlets egenskaper, och då särskilt dess art, identitet, egenskaper, sammansättning, kvantitet, hållbarhet, ursprung eller härkomst och den framställnings- eller produktionsmetod som har använts.

⁽¹⁾ EGT L 198, 22.7.1991, s. 1.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1935/95 av den 22 juni 1995 om ändring i förordning (EEG) nr 2092/91 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel EGT L 186, 5.8.1995, s. 1.

⁽³⁾ Rådets förordning av den 19 juli 1999 om komplettering av förordning (EEG) nr 2092/91 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel så att den även omfattar animalieproduktion EGT L 222, 24.8.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 109, 6.5.2000, s. 29.

**Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den
27 mars 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission**

(Mål C-139/03)

(2003/C 146/40)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 27 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Förbundsrepubliken Tyskland. Sökanden företräds av Josef Christian Schieferer och Hans Støvlbæk, kommissionens rättstjänst, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har åsidosatt sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 2000/38/EG⁽¹⁾ av den 5 juni 2000 om ändring av kapitel Va, Säkerhetsövervakning, i rådets andra direktiv 75/319/EEG om tillnärmning av bestämmelser som fastställts genom lagar eller andra författningar och som gäller farmaceutiska specialiteter, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva detta direktiv eller genom att inte underrätta kommissionen om dessa åtgärder,
2. förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 5 december 2001.

⁽¹⁾ EGT L 139, 10.6.2000, s. 28.

Talan mot Konungariket Sverige väckt den 28 mars 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-141/03)

(2003/C 146/41)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 28 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Sverige. Sökanden företräds av P. Hellström och J. M. Flett, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Kommissionen yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket Sverige har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Kommissionens direktiv 2000/52/EG⁽¹⁾ av den 26 juli 2000 om ändring av direktiv 80/723/EEG⁽²⁾ om insyn i de finansiella förbindelserna mellan medlemsstater och offentliga företag genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om detta, och
- besluta att Konungariket Sverige skall ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 31 juli 2001.

⁽¹⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 75.

⁽²⁾ EGT L 195, s. 35; svensk specialutgåva 1994, 8/Vol. 1, s. 54.

Talan mot Konungariket Spanien väckt den 31 mars 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-142/03)

(2003/C 146/42)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 31 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Spanien. Sökanden företräds av Fernando Castillo de la Torre och Niels Bertil Rasmusen, rättstjänsten, delgivningsadress: Luxemburg

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket Spanien har åsidosatt artikel 91 i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken⁽¹⁾ genom att inte till kommissionen överlämna en förteckning över domstolar för gemenskapsvarumärken,
- förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Medlemsstaterna är skyldiga att inom tre år från förordningens ikraftträdande utse "domstolar för gemenskapsvarumärken" och informera kommissionen om deras beteckning och geografiska behörighet. Denna information borde ha lämnats senast den 15 mars 1997.

⁽¹⁾ EGT L 11 av den 14.1.1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3.

**Talan mot Republiken Portugal väckt den 31 mars 2003
av Europeiska gemenskapernas kommission**

(Mål C-144/03)

(2003/C 146/43)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 31 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Portugal. Sökanden företräds av M. França och J. Flett, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2 i kommissionens direktiv 2000/52/EG av den 26 juli 2000 om ändring av direktiv 80/723/EEG om insyn i de finansiella förbindelserna mellan medlemsstater och offentliga företag⁽¹⁾, genom att inte anta och sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva detta direktiv,
- i andra hand fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2 i kommissionens direktiv 2000/52/EG genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om att sådana bestämmelser har antagits,
- förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 31 juli 2001.

⁽¹⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 75.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Juzgado de lo Social n° 20, Madrid, av den 6 november 2002, i målet mellan Annette Keller och Instituto Nacional de la Salud (INSALUD) samt Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Mål C-145/03)

(2003/C 146/44)

Juzgado de lo Social n° 20, Madrid begär genom beslut av den 6 november 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 31 mars 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall

meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Annette Keller och Instituto Nacional de la Salud (INSALUD) samt Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Juzgado de lo Social n° 20, Madrid, har begärt att domstolen skall besvara följande tolkningsfrågor

1. Är blankett E-111 och särskilt blankett E-112, vars utfärdande föreskrivs i artiklarna 22.1 c i förordning nr 1408/71⁽¹⁾ och artiklarna 22.1 och 22.3 i förordning nr 574/72⁽²⁾ bindande för den behöriga myndighet som utfärdar dem (i förevarande mål Seguridad Social Española) i fråga om den diagnos som ställs av institutionen på bosättningsorten (i förevarande mål den allmänna hälso- och sjukvården i Tyskland), närmare bestämt i fråga om att arbetstagaren var i behov av ett omedelbart kirurgiskt ingrepp, vilket var den enda behandlingsåtgärd som kunde rädda hennes liv, och även i fråga om att detta ingrepp endast kunde utföras vid ett sjukhus i ett land som inte är medlem i Europeiska unionen, närmare bestämt universitetskliniken i Zürich, Schweiz, och kan därmed institutionen på bosättningsorten remittera arbetstagaren till nämnda sjukhus utan att den behöriga institutionen har rätt att kräva att arbetstagaren återvänder för att genomgå sådana läkarundersökningar som institutionen finner lämpliga och erbjudas vårdalternativ som är lämpliga för arbetstagarens sjukdomstillstånd?
2. Skall principen om likabehandling i artikel 3 i förordning nr 1048/71, i vilken det föreskrivs att arbetstagarna har "samma skyldigheter och rättigheter enligt en medlemsstats lagstiftning som denna medlemsstats egna medborgare", jämförd med artiklarna 19.1 a och 22.1 i samma förordning, enligt vilka en anställd som flyttat har rätt till vårdförmåner som för den behöriga institutionens räkning utges av institutionen på bosättningsorten enligt bestämmelserna i den lagstiftning som institutionen tillämpar, som om han vore försäkrad där, tolkas så att den behöriga institutionen är skyldig att svara för de kostnader som följer av sjukvård som har tillhandahållits av ett land utanför Europeiska unionen när det har visats att arbetstagaren, om denne hade varit ansluten till eller försäkrad hos institutionen på bosättningsorten, skulle ha haft rätt till nämnda vårdförmån, när det vidare förhåller sig så att nämnda sjukvård – det vill säga sjukvård som i livshotande akutfall tillhandahålls av privata centra, inbegripet i länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen – hör till de förmåner som föreskrivs i lagstiftningen i den behöriga medlemsstaten?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, 05.07.1971, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57).

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda eller deras familjer flyttar inom gemenskapen (EGT L 74, 27.03.1972, s. 1; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 106).

Överklagande, ingivet den 31 mars 2003 av Philip Morris International, Inc. av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 15 januari 2003 i de förenade målen T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/01, T-272/0: Philip Morris International, Inc., R.J. Reynolds Tobacco Holdings, Inc., RJR Acquisition Corp., R.J. Reynolds Tobacco Company, R.J. Reynolds Tobacco International Inc. och Japan Tobacco, Inc. mot Europeiska gemenskapernas kommission med stöd av Europaparlamentet, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Italien, Republiken Portugal, Republiken Finland, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Grekland, Konungariket Nederländerna

(Mål C-146/03 P)

(2003/C 146/45)

Philip Morris International, Inc., Rye Brook, New York (Förenta staterna) har den 31 mars 2003 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 15 januari 2003 i de förenade målen : T-377/00⁽¹⁾, T-379/00⁽²⁾, T-380/00⁽²⁾, T-260/01⁽³⁾, T-272/01⁽⁴⁾ Philip Morris International, Inc., R.J. Reynolds Tobacco Holdings, Inc., RJR Acquisition Corp., R.J. Reynolds Tobacco Company, R.J. Reynolds Tobacco International Inc. och Japan Tobacco, Inc. mot Europeiska gemenskapernas kommission med stöd av Europaparlamentet, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Italien, Republiken Portugal, Republiken Finland, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Grekland, Konungariket Nederländerna. Klaganden företräds av E. Morgan de Rivery, advokat och F. Marchini, advokat.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva förstainstansrättens dom av den 15 januari 2003 i de förenade målen T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/01 och T-272/01, och
- slutligt avgöra frågan huruvida målet kan upptas till sakprövning i enlighet med artikel 61 i domstolens stadga genom att fastställa att klagandens talan om ogiltigförklaring kan upptas till sakprövning och återförvisa målet till förstainstansrätten för prövning i sak, eller
- i annat fall återförvisa målet till förstainstansrätten för prövning av frågan huruvida målet kan upptas till sakprövning och sedermera eller samtidigt prövning av sakfrågan, och
- förplikta kommissionen att ersätta klagandens rättegångskostnader i förfarandena såväl vid förstainstansrätten som vid domstolen.

Grunder och huvudargument

Klaganden har gjort gällande att förstainstansrätten i den överklagade domen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning på följande punkter:

- 1) Förstainstansrätten åsidosatte begreppet rättsakt mot vilken talan kan väckas enligt artikel 230 EG genom att
 - fastslå att beslutet att väcka talan med stöd av de ifrågasatta rättsakterna kan jämföras med ett beslut att väcka talan med stöd av artikel 226 EG,
 - fastslå att den konstaterade bristande behörigheten att anta de ifrågasatta rättsakterna och den därefter medgivna behörigheten i detta hänseende och den utövande inte påverkade parternas rättsliga ställning,
 - inte fastslå att de ifrågasatta rättsakterna har rättsverkningar endast på grund av att klaganden därigenom frångår visst rättsligt skydd och vissa rättsliga fördelar enligt gemenskapsrätten,
 - fastslå att domen i mål C-345/00 P, FNAB, kan tillämpas i förevarande fall,
 - inte anse att talan kan väckas mot de ifrågasatta rättsakterna trots att det är uppenbart att de är olagliga, och slutligen
 - i andra hand, för det fall förstainstansrättens resonemang enligt vilket endast beslutet av US District Court of the Eastern district of New York har rättsverkningar är korrekt (*quod non*), gjorde sig förstainstansrätten skyldig till felaktig rättstillämpning genom att trots omständigheterna i fallet finna att talan med stöd av artikel 230 EG inte kunde väckas mot de ifrågasatta rättsakterna,
 - i tredje hand, för det fall förstainstansrättens resonemang enligt vilket det inte är möjligt att göra en separat prövning av ett beslut att väcka talan är korrekt (*quod non*), borde förstainstansrätten ha prövat frågan huruvida talan kan tas upp till sakprövning i samband med sakprövningen.
- 2) Förstainstansrätten gjorde sig skyldig till en motsägelse i en rättsfråga av väsentlig betydelse.
- 3) Förstainstansrätten åsidosatte artikel 292 EG.

- 4) Förstainstansrätten åsidosatte rätten till ett verksamt rättsligt skydd.

(¹) EGT C 79, 10.03.2001, s. 23.

(²) EGT C 79, 10.03.2001, s. 24.

(³) EGT C 3, 05.01.2002, s. 39.

(⁴) EGT C 3, 05.01.2002, s. 45.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberlandesgericht München – Zivilsenate in Augsburg – av den 27 mars 2003 i målet mellan Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG och Portbridge Transport International B.V.

(Mål C-148/03)

(2003/C 146/46)

Oberlandesgericht München – Zivilsenate in Augsburg – begär genom beslut av den 27 mars 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 31 mars 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG och Portbridge Transport International B.V. beträffande följande frågor:

Skall domsrättsreglerna i andra konventioner ha företräde framför de allmänna domsrättsreglerna i Brysselkonventionen också när talan väcks vid en domstol i en stat som är part i Brysselkonventionen mot en svarande som har hemvist i en annan konventionsstat och då svaranden inte går i svaromål?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Cour de cassation du Grand-duché de Luxembourg av den 6 mars 2003 i målet mellan Caisse nationale des prestations familiales och Ursula Weide, gift Schwarz

(Mål C-153/03)

(2003/C 146/47)

Cour de cassation du Grand-duché de Luxembourg begär genom beslut av den 6 mars 2003, vilket inkom till domstolens

kansli den 3 april 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Caisse nationale des prestations familiales och Ursula Weide, gift Schwarz beträffande följande frågor:

- 1) Skall artikel 76 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen (¹) tolkas så att denna bestämmelse endast avser det förhållandet då migrerande arbetstagare har rätt till familjeförmåner i enlighet med lagstiftningen i anställningsmedlemsstaten och enligt lagstiftningen i den medlemsstat där familjemedlemmarna är bosatta?
- 2) Vid jakande svar på den första frågan: Kan organ i anställningsmedlemsstaten hålla inne rätten till familjeförmåner om dessa organ finner att ett avslag avseende beviljande av familjeförmåner i bosättningsmedlemsstaten inte är förenligt med gemenskapsrätten?
- 3) För det fall att den första frågan besvaras nekande: Kan anställningsmedlemsstaten enligt artikel 76 i förordning nr 1408/76 tillämpa bestämmelsen om kumulationsförbud avseende förmåner för det fall att en migrerande arbetstagares make utfår, eller enligt lagstiftningen i bosättningsmedlemsstaten har rätt till, familjeförmåner av samma slag?

(¹) i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt förordning (EEG) nr 2001/83 av den 2 juni 1983 (EGT L 230, s. 6; svensk specialutgåva, område 5, volym 3, s. 13).

Talan mot Irland väckt den 3 april 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-154/03)

(2003/C 146/48)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 3 april 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Irland. Sökanden företräds av Karen Banks i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- 1) fastställa att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 1999/36/EG av den 29 april 1999 om transportabla tryckbärande anordningar ⁽¹⁾ och kommissionens direktiv 2001/2/EG av den 4 januari 2001 om anpassning till den tekniska utvecklingen av det förstnämnda direktivet, ⁽²⁾ genom att inte anta de lagar och andra författningar som krävs för att följa detta direktiv, eller i vart fall genom att inte informera kommissionen om dessa åtgärder, samt
- 2) förplikta Irland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Artikel 249 EG, enligt vilket ett direktiv är bindande för varje medlemsstat med avseende på det resultat som skall uppnås, medför en skyldighet för medlemsstaterna att iakttäta den tidsfrist för införlivande som anges i direktivet. Denna tidsfrist löpte ut den 1 december 2000 respektive den 1 juli 2001 utan att Irland hade vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att följa de direktiv som anges i kommissionens slutsatser.

⁽¹⁾ EGT L 138, 1.6.1999, s. 20.

⁽²⁾ EGT L 5, 10.1.2001, s. 4.

Överklagande, ingivet den 4 april 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 28 januari 2003 i mål T-147/00: Les Laboratoires Servier mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-156/03 P)

(2003/C 146/49)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 4 april 2003 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 28 januari 2003 i mål T-147/00 ⁽¹⁾ Les Laboratoires Servier mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av R. Wainwright och H. Støvlbæk båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: Luxemburg.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara förstainstansrättens dom av den 28 januari 2003 i målet Servier,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- a) Uppenbar misstolkning av kompetensfördelningen

Klaganden har för det första hävdade att det framgår av bedömningen i den överklagade domen att förstainstansrätten uppenbart misstolkat kompetensfördelningen mellan gemenskapen och medlemsstaterna beträffande harmonisering avseende läkemedelsprodukter för mänskligt bruk och särskilt beträffande kapitel III i direktiv 75/319 ⁽²⁾.

Förstainstansrätten har med hänvisning till domen i mål T-74/00, Artegoda m.fl. intagit ståndpunkten att både "exklusiv behörighet för medlemsstaterna" och "exklusiv behörighet för kommissionen" föreskrivs i kapitel III i direktiv 75/319 och att det därför är nödvändigt att fastställa om det har skett en "[överföring] av behörigheten från medlemsstaterna till kommissionen".

Genom detta ställningstagande har förstainstansrätten förbisett att de olika bestämmelser som kapitel III i direktiv 75/319 består av, inbegripet artiklarna 12 och 15a som särskilt avses i förevarande mål, grundas på ett system där kompetensen delas mellan medlemsstaterna och gemenskapen. Enligt kapitel III har således medlemsstaterna rätt att inleda vissa förfaranden för att bevilja, tillfälligt dra in eller återkalla försäljningstillstånd, medan det åligger gemenskapen, vilken företräds av kommissionen, att harmonisera genom beslut som medlemsstaterna skall genomföra.

- b) Rättslig bedömning grundad på ett beslut av kommissionen, vilket inte varit föremål för tvisten

Klaganden har preliminärt anfört att kommissionens beslut (K (2000) 573) av den 9 mars 2000 (beslutet av år 2000), vilket utgjorde föremål för talan i första instans, grundades på artikel 15a i direktiv 75/319. Det skall emellertid anmärkas att förstainstansrätten, i stället för att göra en direkt och specifik tolkning av den rättsliga grunden begränsade sig till att pröva kommissionens beslut K (96) 3608 slutlig/1 av den 9 december 1996 (beslutet av år 1996) och övriga bestämmelser i direktiv 75/319 för att tolka artikel 15a genom ren slutledning.

Förstainstansrättens bedömning i den överklagade domen avser enbart kommissionens beslut av år 1996, trots att det uppenbart inte är detta beslut som ifrågasatts i första instans.

Det står klart att artikel 12 i direktiv 75/319, på vilken beslutet av år 1996 grundats och vilken prövades av förstainstansrätten, inte utgör den rättsliga grunden för beslutet av år 2000.

Artikel 12 bedömdes dessutom huvudsakligen genom en jämförelse med artikel 10.2 i direktiv 75/319, trots att den sistnämnda inte utgör den rättsliga grunden för vare sig beslutet av år 2000 eller för beslutet av år 1996, vilket prövades av förstainstansrätten.

Förstainstansrättens slutsats att kommissionen inte varit behörig att fatta beslutet av år 2000 grundades således på en bedömning som hänförde sig till ett beslut som inte ifrågasatts vid förstainstansrätten och denna slutsats grundades huvudsakligen på bestämmelser som inte utgör den rättsliga grunden för beslutet av år 2000, nämligen artiklarna 10 och 12 i direktiv 75/319. Klaganden anser att förstainstansrätten genom denna bedömning underlåtit att bedöma omfattningen av artikel 15a i direktiv 75/319 och därmed underlåtit att beakta denna.

Klaganden anser att de två ovannämnda misstagen är av grundläggande betydelse och sa förbundna med varandra att hela den rättsliga bedömning äventyras, varigenom förstainstansrätten kommit fram till att kommissionen inte varit behörig att fatta beslutet av år 2000.

Klaganden har slutligen och endast subsidiärt hävdad att förstainstansrätten feltolkat artikel 15a i direktiv 75/319 även då rätten bedömt att denna artikel inte omfattar försäljningstillstånd som harmoniserats genom ett rent kommittéförfarande i den mening som avses i artiklarna 12 och 13 i direktivet.

(1) EGT C 247, 26.8.2000, s. 29.

(2) Rådets andra direktiv 75/319/EEG av den 20 maj 1975 om tillnärmning av bestämmelser som fastställts genom lagar eller andra författningar och som gäller farmaceutiska specialiteter (EGT L 147, 09.06.1975, s. 13; svensk specialutgåva, område 13, volym 4, s. 98).

Talan mot Eurojust väckt den 8 april 2003 av Konungariket Spanien

(Mål C-160/03)

(2003/C 146/50)

Konungariket Spanien har den 8 april 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Eurojust. Sökanden företräds L. Fraguas Gadea, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. ogiltigförklara den punkt i följande ansökningsomgångar som hänvisar till de dokument som skall inges på engelska av den som inger ansökan på ett annat språk:

— Ansökningsomgång för tjänst som personuppgiftsombud. Referens: 03/EJ/07 (2003/C 34 A/01) EUT C 34 A, 13.2.2003, s. 1.

— Ansökningsomgång för tjänst som juridisk handläggare. Referens: 03/EJ/11 (2003/C 34 A/05) EUT C 34 A, 13.2.2003, s. 5.

— Ansökningsomgång för tjänst som pressekreterare. Referens: 03/EJ/13 (2003/C 34 A/07) EUT C 34 A, 13.2.2003, s. 7.

— Ansökningsomgång för tjänst som sekreterare vid den allmänna administrationen. Referens: 03/EJ/14 (2003/C 34 A/08) EUT C 34 A, 13.2.2003, s. 87.

— Ansökningsomgång för tjänst som bibliotekarie/arkivarie. Referens: 03/EJ/12 (2003/C 34 A/06) EUT C 34 A, 13.2.2003, s. 6.

— Ansökningsomgång för tjänst som räkenskapsförare. Referens: 03/EJ/08 (2003/C 34 A/02) EUT C 34 A, 13.2.2003, s. 2.

— Ansökningsomgång för tjänst som IT-expert (webbmästare) vid Europeiska rättsliga nätverket. Referens: 03/EJ/09 (2003/C 34 A/03) EUT C 34 A, 13.2.2003, s. 3.

Sökanden yrkar även att domstolen skall ogiltigförklara de punkter i följande ansökningsomgångar som avser kvalifikationer vad gäller språkkunskaper:

— Urvalskriterium 17 i ansökningsomgången för tjänst som personuppgiftsombud: "Mycket goda kunskaper i engelska och franska. Förmåga att arbeta på andra av Europeiska gemenskapens språk är en merit."

— Urvalskriterium 19 i ansökningsomgången för tjänst som juridisk handläggare: "Mycket goda kunskaper i engelska och franska. Förmåga att arbeta på andra av Europeiska gemenskapens språk är en merit."

— Urvalskriterium 12 i ansökningsomgången för tjänst som pressekreterare: "Förmåga att kommunicera på åtminstone engelska och franska, kunskaper i andra av gemenskapens officiella språk är en merit."

- Urvalskriterium 9 i ansökningsomgången för tjänst som sekreterare vid den allmänna administrationen: "Fördjupade kunskaper i engelska och franska, tillfredsställande kunskaper i andra gemenskapsspråk är en merit."
- Urvalskriterium 6 i ansökningsomgången för tjänst som IT-expert (webbmästare) vid Europeiska rättsliga nätverket: "Goda kunskaper i engelska är viktigt. Förmåga att kommunicera på två andra av Europeiska gemenskapens officiella språk,"

inklusive franska, är en merit.

2. förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- Åsidosättande av Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och Anställningsvillkoren för övriga anställda

Enligt artikel 30 i rådets beslut 2002/187/RIF av den 28 februari 2002 om inrättande av Eurojust för att stärka kampen mot grov brottslighet⁽¹⁾ skall personalen vid Eurojust rekryteras enligt de regler och förordningar som gäller för tjänstemän och övriga anställda vid Europeiska gemenskaperna.

Enligt artikel 12 i anställningsvillkoren för övriga anställda kan man endast kräva att en sökande har fördjupade kunskaper i ett av gemenskapernas språk och tillfredsställande kunskaper i ett annat av gemenskapernas språk.

- Åsidosättande av språkreglerna vid Eurojust

I artikel 31 i beslut 2002/187/RIF föreskrivs att den officiella språkordning som gäller för unionen skall gälla för Eurojusts arbete. Beslutet innehåller inte någon bestämmelse där det uttryckligen anges att arbetspråket vid Eurojust är engelska och franska.

- Åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen

Kravet att vissa av de dokument som skall inges skall upprättas på engelska, och framförallt kravet på mycket goda kunskaper i engelska och franska, utgör en uppenbar diskriminering på grund av nationalitet som strider mot artikel 12 EG.

⁽¹⁾ EGT L 63, 6.3.2002, s. 1.

Talan mot Republiken Österrike väckt den 9 april 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-164/03)

(2003/C 146/51)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 9 april 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Österrike. Sökanden företräds av Ulrich Wölker, rättstjänsten, och Florence Simonetti, som ställts till kommissionens rättstjänsts förfogande inom ramen för utbyte med nationella tjänstemän, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997 om ändring av direktiv 85/337/EEG om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt⁽¹⁾ genom att beträffande Burgenland och delstaten Salzburg inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, och, i andra hand, genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och
2. förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 249 tredje stycket EG är ett direktiv bindande med avseende på det resultat som skall uppnås, och medlemsstaterna är skyldiga att iakttä den i direktivet föreskrivna införlivandefristen. Den i artikel 3.1 i direktiv 97/11/EG föreskrivna tidsfristen gick ut den 14 mars 1999 utan att Republiken Österrike vidtagit nödvändiga åtgärder beträffande Burgenland och delstaten Salzburg.

⁽¹⁾ EGT L 73, 14 mars 1997, s. 5.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hoge Raad der Nederlanden av den 11 april 2003 i målet mellan Staatssecretaris van Financiën och J.H.M. Feron

(Mål C-170/03)

(2003/C 146/52)

Hoge Raad der Nederlanden begär genom beslut av den 11 april 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 14 april 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Staatssecretaris van Financiën och J.H.M. Feron beträffande följande frågor:

1. Skall en personbil som en fysisk person fått ställd till sitt förfogande av sin arbetsgivare och som används av den fysiska personen för både yrkesmässiga och privata ändamål betraktas som personlig egendom i den mening som avses i artikel 1.2 c i rådets förordning (EEG) nr 918/83⁽¹⁾ av den 28 mars 1983 om upprättandet av ett gemenskapsystem för tullbefrielse?
2. Skall artikel 3 a i denna förordning, i vilken det anges att en vara skall ha tillhört den berörda personen under minst sex månader före den dag då han upphör att ha sin normala bostad i det tredje land som är utreseland, tolkas så att ett föremål tillhör en person när dennes arbetsgivare, oavsett om det skett mot ersättning eller inte, ställt föremålet till den berörda personens förfogande inom ramen för utförandet av arbetsuppgifter till förmån för föremålets ägare?
3. Är det av betydelse för svaret på fråga två om den berörda personen har haft rätt att köpa personbilen under hela sexmånadersperioden?

⁽¹⁾ EGT L 105, 1983, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 3, s. 146.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av College van Beroep av den 2 april 2003 i målet mellan 1. Maatschappij Toeters och 2. M.C. Verberk, med firma "Verberk-Voeten", å ena sidan, och Productschap Vee en Vlees, å andra sidan

(Mål C-171/03)

(2003/C 146/53)

College van Beroep begär genom beslut av den 2 april 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 14 april 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan 1. Maatschappij Toeters och 2. M.C. Verberk, med firma "Verberk-Voeten", å ena sidan, och Productschap Vee en Vlees, å andra sidan, beträffande följande frågor:

1. a) Skall artikel 3.2 c i förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71⁽¹⁾ tolkas så att en sådan tidsfrist som uttrycks i veckor som föreskrivs i artikel 50a i förordning (EEG) nr 3886/92⁽²⁾ löper ut vid utgången av den dag i den sista veckan som infaller på samma veckodag som dagen efter den dag då slakten ägde rum?
- b) Står det en medlemsstat fritt att vid tillämpning av artikel 50a i förordning (EEG) nr 3886/92 fastställa vid vilken tidpunkt en bidragsansökan skall anses vara inlämnad med stöd av sådana nationella processrättsliga regler som gäller i medlemsstaten för jämförbara nationella ansökningsfrister?
- c) Skall, om fråga 1.b skall besvaras nekande, artikel 50a i förordning (EEG) nr 3886/92 tolkas så att en bidragsansökan skall anses vara "inlämnad" i tid om denna bevisligen har postats före utgången av treveckorsfristen och har mottagits av den behöriga myndigheten vid en sådan tidpunkt efter fristen att myndigheten har kunnat lämna ifrågavarande uppgifter till kommissionen på samma dag som skulle ha varit fallet även om bidragsansökan hade mottagits av den behöriga myndigheten inom fristen?
2. Är artikel 50a.1 i förordning (EEG) nr 3886/92 giltig i den del den innebär att sökanden går miste om hela bidraget så snart ansökningsfristen överskrids, oavsett fristöverskridningens art och omfattning?

⁽¹⁾ EGT L 124, 1971, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 1, s. 71.

⁽²⁾ EGT L 391, 1992, s. 20; svensk specialutgåva, område 3, volym 47, s. 91.

Talan mot Republiken Frankrike väckt den 16 april 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-177/03)

(2003/C 146/54)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 16 april 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Sökanden företräds av Jürgen Grunwald och Bruno Stromsky, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 89/618/Euratom av den 27 november 1989 om information till allmänheten om hälsoskyddsåtgärder och förhållningsregler i händelse av en nödsituation som medför risk för strålning⁽¹⁾, genom att inte vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa artiklarna 2, 3, 5, 6, 7 och 8 i detta direktiv,
- förplikta Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

räddningsaktioner i händelse av en nödsituation som medför risk för strålning, återges endast i ett cirkulär vilket inte svarar mot de krav på rättssäkerhet som ställs enligt domstolens rättspraxis.

- Artikel 8 i direktivet har inte införlivats på ett korrekt sätt: De nationella bestämmelser som rör information till allmänheten eller den information som skall ges i händelse av en nödsituation som medför risk för strålning fastställer inga tvingande regler för att utse de myndigheter som är ansvariga för att genomföra de åtgärder som avses i direktivet.

⁽¹⁾ EGT L 357, 7.12.1989, s. 31, svensk specialutgåva, område 15, volym 9 s. 137.

Grunder och huvudargument

- Artikel 2 i direktivet har inte införlivats på ett korrekt sätt: De vidtagna införlivandeåtgärderna avser endast en del av de situationer som avses i denna artikel. Den definition av nödsituation som medför risk för strålning som ges i artikeln har inte införlivats och införlivandeåtgärderna avser inte transport och lagring av kärnbränsle eller radioaktivt avfall, tillverkning, användning, lagring, deponering och transport av radioisotoper för användning inom jordbruk, industri, medicin eller vetenskap och forskning, eller användning av radioisotoper för kraftgenerering i rymdfarkoster. Dessutom avser åtgärderna endast risker förenade med anläggningar inom Frankrike och inte sådana utanför denna medlemsstat.
- Artikel 3 i direktivet har inte införlivats på ett korrekt sätt: I de antagna införlivandebestämmelserna ges ingen definition av termerna "betydande utsläpp av radioaktiva ämnen" och "onormala radioaktivitetsnivåer som kan vara till skada för befolkningens hälsa".
- Artikel 5 i direktivet har inte införlivats på ett korrekt sätt: När det gäller information till allmänheten, såsom ovan anförts beträffande införlivandet av artikel 2 i direktivet, avser de vidtagna införlivandeåtgärderna inte alla anläggningar eller verksamheter som direktivet åsyftar.
- Artikel 6 i direktivet har inte införlivats på ett korrekt sätt: När det gäller information till allmänheten vid fall av nödsituationer som medför risk för strålning föreskrivs inte i de nationella bestämmelserna att allmänheten underrättas omedelbart.
- Artikel 7 i direktivet har inte införlivats på ett korrekt sätt: De åtgärder i direktivet som syftar till att ge information till personer som kan komma att delta i

Talan mot Europeiska unionens råd och Europaparlamentet väckt den 24 april 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-178/03)

(2003/C 146/55)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 24 april 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska unionens råd och Europaparlamentet. Sökanden företräds av G. zur Hausen, L. Ström och E. Righini, alla i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 304/2003⁽¹⁾ av den 28 januari 2003 om export och import av farliga kemikalier,
- fastställa att förordningens verkningar skall vara bestående fram till dess att rådet har antagit en ny förordning,
- förplikta Europaparlamentet och rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

PIC-förordningen genomför Rotterdambkonventionen om förfarandet med förhandsgodkännande sedan information lämnats för vissa farliga kemikalier och bekämpningsmedel i internationell handel, nedan kallad PIC-konventionen.

I PIC-konventionen fastställs grundregeln att import och export av en kemikalie som faller under dess tillämpningsområde endast kan ske om den importerande parten har lämnat ett förhandsgodkännande sedan information lämnats. I PIC-konventionen fastställs ett förfarande, kallat PIC-förfarandet, som ett medel för att formellt erhålla och sprida beslut som fattas av de importerande parterna och för att säkerställa att dessa beslut iakttas av de exporterande parterna.

Kommissionen anser att PIC-förordningen faller under området för gemenskapens gemensamma handelspolitik. Såsom kommissionen föreslog skulle förordningen istället ha antagits av rådet ensamt med stöd av artikel 133 EG, och inte av Europaparlamentet och rådet gemensamt med stöd av artikel 175.1 EG som avser åtgärder som vidtagits inom ramen för gemenskapens miljöpolitik. Kommissionen hävdar att Europaparlamentets och rådets val av rättslig grund för att anta PIC-förordningen är felaktig och att den ifrågavarande rättsakten därför är rättsstridig och skall ogiltigförklaras.

(¹) EUT L 63, 6.3.2003, s. 1.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 28 april 2003 av Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-183/03)

(2003/C 146/56)

Förbundsrepubliken Tyskland har den 28 april 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Wolf-Dieter Plessin, Ministerialrat, Moritz Lumma, Regierungsdirektor och Annette Tiesmann, Regierungsrätin z. A., förbundsfinansministeriet, Graurheindorfer Straße 108, D-53117 Bonn. (Tyskland).

Sökanden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut 2003/102/EEG av den 14 februari 2003 – K (2003) 500 slutlig – om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkstälts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFF) i den del därigenom ett belopp om 26 446 505 euro undantas från gemenskapsfinansiering och påförs Förbundsrepubliken Tyskland, och

- förplikta Kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden gör gällande att det omtvistade beslutet innebär att utgifter om 26 446 505,00 euro för Förbundsrepubliken Tyskland med avseende på Brandenburg i sektorn för jordbruksgrödor för 1999 och 2000 års skördar undantas från gemenskapsfinansieringen och påförs Förbundsrepubliken Tyskland. Detta belopp utgör en schablonmässig korrigerings på fem procent av de utgifter som anmälts för delstaten Brandenburg och 1999 och 2000 års skördar beträffande sektorn för jordbruksgrödor.

Enligt Förbundsrepubliken Tysklands uppfattning är beslutet träffat under åsidosättande av formföreskrifter och allmänna gemenskapsrättsliga bestämmelser. De undersökningsresultat och slutsatser som ligger till grund för kommissionens beslut är på väsentliga faktiska punkter felaktiga och är dessutom grundade på en felaktig tolkning av gällande rätt. Den schablonmässiga korrigeringen om fem procent är således i sin helhet rättsstridig. Det framgår av följande sju grunder:

- Förfarandefel. De av kommissionen åberopade argumenten, nämligen
 - "Tillförlitliga och aktuella upplysningar om skiftena saknas i Allgemeine Liegenschaftsbuch (fastighetsregistret) (ALB)",
 - "Dubbla ansökningar kan inte upptäckas",
 - "Det finns inget eller knappt något samband mellan de i fastighetsregistret inskrivna skiftena och jordbruksskiftena", och
 - "Det har inte alltid varit möjligt att göra nödvändiga undersökningar och mätningar av anmälda jordbruksskiften, exempelvis med hjälp av kartor eller flygfotografier, eftersom jordbruksföretagen inte till sina ansökningar fogar kartor eller skisser över angivna jordbruksskiftena",

har inte rättidigt anmälts till de tyska myndigheterna. Det görs därför gällande att det föreligger åsidosättande av förfarandet för avslutande av räkenskaper (artikel 7.4 förordning (EG) nr 1258/1999 (¹), artikel 8.1 i förordning (EG) nr 1663/95 (²) samt av principerna om rätten till försvar och om god förvaltningsd.

- Tillförlitligheten hos systemet för identifikation av areaerna. Förbundsregeringens andra grund avser de tvivel som kommissionen uttryckt rörande identifikationssystemets tillförlitlighet.

- Tillförlitligheten hos kontrollerna på plats, särskilt tillräcklig mätning av jordbruksarealerna. Förbundsregeringens tredje grund avser kommissionens påstående att delstaten Brandenburg i samband med kontroller på plats inte har mätt ett tillräckligt stort antal arealer, vilket utgör ett åsidosättande av artikel 6.5 i förordning (EEG) nr 3887/92⁽³⁾. Detta påstående är grundat på sakligt och rättsligt felaktiga förutsättningar.
- Tillräckligt utvidgning av stickproven under kontroller på plats. Förbundsregeringens fjärde grund är riktad mot påståendet att Brandenburg under kontroller inte i tillräcklig omfattning har vidgat de nödvändiga stickproven i de besiktigade jordbruksföretagen.
- Tillräckligt hög fastställelse av representativ avkastning jordbruksgrödor som inte är näringsmedel (Non-food), på uttag av jordbruksmark. Inom ramen för den femte grunden gör Tyskland gällande att kommissionens påstående enligt vilket den representativa avkastningen av förnybara råvaror har fastställts för lågt är oberättigat.
- Obestämdhet i fråga om vilket räkenskapsår beslutet avser. Med den sjätte grunden avses den företagna korrigeringens storlek. Kommissionens beslut är i vissa delar obestämt och på det sättet ogiltigt att dess slutsatser och närmare förklaringar i bilagan i fråga om ett belopp om 12 927 107 euro är motstridiga. Under räkenskapsåren 1999–2000 uppgick delstaten Brandenburgs utgifter för skördeåren 1999–2000 till 270 387 968 euro. Tillämpningen av den av kommissionen fastställda, här omtvistade, schablonsatsen om fem procent resulterar i ett påfört belopp om 13 519 398 euro. Emellertid påfördes ett belopp om 26 446 505 euro. Följaktligen företogs felaktigt en korrigering på 12 927 107 euro.
- Otillräcklig riskbedömning. Med den sjunde grunden görs det slutligen gällande att den företagna schablonmässiga riskkorrigeringen på fem procent är felaktig redan på grund av att det i Brandenburg under den aktuella perioden inte kunde påvisas att det hade begåtts några systematiska administrations- eller kontrollfel. Beräkningen av det påstådda bortfallet för EUGFJ är dessutom metodiskt oriktigt och har företagits i strid med artikel 10 EG.

(1) Rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken (EGT L 160, s. 103).

(2) Kommissionens förordning (EG) nr 1663/95 av den 7 juli 1995 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 729/70 i fråga om förfarandet vid avslutande av räkenskaperna för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) (EGT L 158, s. 6).

(3) Kommissionens förordning (EEG) nr 3887/92 av den 23 december 1992 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystemet för vissa av gemenskapens stödssystem (EGT L 391, s. 36; svensk specialutgåva, område 3, volym 47, s. 107).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Tolmezzo av den 16 april 2003 i målet mellan 1) Azienda Agricola Schnabl Rosa och 2) A.G.E.A, å ena sidan, och Cospalat F.V.G, å andra sidan

(Mål C-185/03)

(2003/C 146/57)

Tribunale di Tolmezzo begär genom beslut av den 16 april 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 5 maj 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan 1) Azienda Agricola Schnabl Rosa och 2) A.G.E.A, å ena sidan, och Cospalat F.V.G, å andra sidan, beträffande följande frågor:

Skall artikel 1 i förordning (EEG) nr 856/84⁽¹⁾ av den 31 mars 1984 och artiklarna 1–4 i förordning (EEG) nr 3950/92⁽²⁾ av den 28 december 1991 tolkas så att tilläggsavgifter på mjölk och mjölkprodukter skall anses utgöra straffavgifter och att producenter följaktligen är skyldiga att erlägga dessa endast för det fall de tilldelade kvantiteterna har överskridits uppsåtligt eller av oaktsamhet?

(1) EGT L 90, 1.4.1984 s. 10; svensk specialutgåva, område 3, volym 17, s. 95.

(2) EGT L 405, 31.12.1992 s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 47, s. 159.

Avskrivning av mål C-302/01⁽¹⁾

(2003/C 146/58)

Genom beslut av den 6 februari 2003 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-302/01, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland.

(1) EGT C 259, 15.9.2001.

Avskrivning av mål C-86/02⁽¹⁾

(2003/C 146/59)

Genom beslut av den 7 mars 2003 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-86/02, Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland.

(1) EGT C 131, 1.6.2002.

Avskrivning av mål C-107/02 ⁽¹⁾

(2003/C 146/60)

Genom beslut av den 4 mars 2003 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-107/02, Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland.

⁽¹⁾ EGT C 191, 10.8.2002.

Avskrivning av mål C-192/02 ⁽¹⁾

(2003/C 146/63)

Genom beslut av den 7 mars 2003 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-192/02, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike.

⁽¹⁾ EGT C 169, 13.7.2002.

Avskrivning av mål C-149/02 ⁽¹⁾

(2003/C 146/61)

Genom beslut av den 6 mars 2003 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-149/02, Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Nederländerna.

⁽¹⁾ EGT C 156, 29.6.2002.

Avskrivning av mål C-343/02 ⁽¹⁾

(2003/C 146/64)

Genom beslut av den 2 april 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-343/02, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike.

⁽¹⁾ EGT C 261, 26.10.2002.

Avskrivning av mål C-155/02 ⁽¹⁾

(2003/C 146/62)

Genom beslut av den 10 april 2003 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-155/02, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike.

⁽¹⁾ EGT C 169, 13.7.2002.

Avskrivning av mål C-363/02 ⁽¹⁾

(2003/C 146/65)

Genom beslut av den 3 april 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-363/02, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal.

⁽¹⁾ EGT C 305, 7.12.2002.

Avskrivning av mål C-412/02 ⁽¹⁾

(2003/C 146/66)

Genom beslut av den 11 mars 2003 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-412/02 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation), Belgian Refining Corporation, m.fl. mot Ministerie van Financiën.

⁽¹⁾ EGT C 55, 8.3.2003.

Avskrivning av mål C-413/02 ⁽¹⁾

(2003/C 146/67)

Genom beslut av den 13 mars 2003 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-413/02 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation), F. Sips mot Ministerie van Financiën.

⁽¹⁾ EGT C 55, 8.3.2003.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 13 mars 2003

i mål T-340/00: Comunità montana della Valnerina mot Europeiska gemenskapernas kommission (1)

(EUGFJ – Upphävande av ett finansiellt stöd – Artikel 24 i förordning (EEG) nr 4253/88 – Proportionalitetsprincipen och rättssäkerhetsprincipen – Motivering – Rätten till försvar)

(2003/C 146/68)

(Rättegångsspråk: italienska)

I mål T-340/00, Comunità montana della Valnerina, företrädd av advokaterna E. Cappelli och P. De Caterini, med delgivningsadress i Luxemburg, med stöd av Republiken Italien (ombud: U. Leanza och G. Aiello), mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Cattabriga och M. Moretto), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2000) 2388 av den 14 augusti 2000 om upphävande av det stöd som beviljats Comunità montana della Valnerina genom kommissionens beslut K(93) 3182 av den 10 november 1993 om beviljande av stöd från EUGFJ, utvecklingssektionen, i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 4256/88 av den 19 december 1988 om bestämmelser för tillämpningen av förordning (EEG) nr 2052/88 i fråga om EUGFJ:s utvecklingssektion (EGT L 374, s. 25; svensk specialutgåva, område 14, volym 2, s. 3) inom ramen för projekt nr 93.IT.06.016 med beteckningen "Pilot- och demonstrationsprojekt för skogs-, jordbruks- och livsmedelssektorn i avsides liggande bergsområden (Frankrike, Italien)", har förstainstansrätten (tredje avdelningen), sammansatt av ordföranden, K. Lenaerts, samt domarna J. Azizi och M. Jaeger, justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González, den 13 mars 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Kommissionens beslut K(2000) 2388 av den 14 augusti 2000 om upphävande av det stöd som beviljats Comunità montana della Valnerina genom kommissionens beslut nr K(93) 3182 av den 10 november 1993 om beviljande av stöd från EUGFJ, utvecklingssektionen, i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 4256/88 av den 19 december 1988 om bestämmelser för tillämpningen av förordning (EEG) nr 2052/88 i fråga om EUGFJ:s utvecklingssektion (EGT L 374, s. 25) inom ramen för projekt nr 93.IT.06.016 med beteckningen "Pilot- och demonstrationsprojekt för skogs-, jordbruks- och livsmedelssektorerna i avsides liggande bergsområden (Frankrike, Italien)", ogiltigförklaras till den del kommissionen inte har

begränsat kravet på återbetalning av stödet till de belopp som motsvarade den del av projektet som enligt beslutet om beviljande skulle genomföras av sökanden.

- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

(1) EGT C 4, 6.1.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 13 mars 2003

i mål T-125/01: José Martí Peix, SA mot Europeiska gemenskapernas kommission (1)

(Fiske – Finansiellt gemenskapsstöd – Nedsättning av gemenskapsstöd – Preskription – Rimlig tidsfrist – Proportionalitetsprincipen)

(2003/C 146/69)

(Rättegångsspråk: spanska)

I mål T-125/01, José Martí Peix, SA, Huelva (Spanien), företrädd av advokaterna J.-R. García-Gallardo Gil-Fournier och D. Domínguez Pérez, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: inledningsvis företrädd av L. Visaggio och J. Guerra Fernández, sedan av S. Pardo Quintillán och Guerra Fernández), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 19 mars 2001 om att sätta ned det stöd som beviljats José Martí Peix, SA genom kommissionens beslut K(91) 2874 slutlig/11 av den 16 december 1991, i dess lydelse enligt kommissionens beslut K(93) 1131 slutlig/4 av den 12 maj 1993, för bildandet av ett gemensamt företag inom fiskerisektorn, har förstainstansrätten (tredje avdelningen), sammansatt av ordföranden K. Lenaerts samt domarna J. Azizi och M. Jaeger, justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren B. Pastor, den 13 mars 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.

(1) EGT C 245, 1.9.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 9 april 2003

i mål T-217/01: Forum des migrants de l'Union européenne mot Europeiska gemenskapernas kommission (1)

(Finansiellt gemenskapsstöd – Driftskostnader – Beslut om att dra in det finansiella stödet – Principen om en sund ekonomisk förvaltning – Tolkning av stödvillkoren – Rätten till försvar – Berättigade förväntningar)

(2003/C 146/70)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål T-217/01, Forum des migrants de l'Union européenne, Bryssel (Belgien), inledningsvis företrädd av advokaten E. Degrez, sedan av advokaten N. Crama, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A.-M. Rouchaud-Joët och L. Parpala), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 11 juli 2001 om att dra in det finansiella gemenskapsstöd som beviljats sökanden enligt artikel A0-3040 i gemenskapens budget, har förstainstansrätten (fjärde avdelningen), sammansatt av ordföranden V. Tiili samt domarna P. Mengozzi och M. Vilaras, justitiesekreterare: byrådirektören D. Christensen, den 9 april 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *FMUE skall bära sin rättegångskostnad och ersätta svarandens rättegångskostnad.*

(1) EGT C 317, 10.11.2001.

Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 24 mars 2003 av Jose Maria Sison

(Mål T-110/03)

(2003/C 146/71)

(Rättegångsspråk: engelska)

Jose Maria Sison, Utrecht (Nederländerna) har den 24 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av advokaterna J. Fermon, A. Comte, H. Schultz och D. Gurses.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- med stöd av artikel 230 EG ogiltigförklara rådets beslut av den 21 januari 2003 (41/c/01/02): Rådets svar av den 21 januari 2003 på den bekräftande ansökan som Jan Fermon sänt via telefax den 11 december 2002 enligt artikel 7.2 i förordning (EG) nr 1049/2001, vilket delgivits sökandens ombud den 23 januari 2003,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden i förevarande mål, som också är sökande i mål T-47/03, Sison mot rådet och kommissionen⁽¹⁾ har yrkat ogiltigförklaring av svarandens beslut att inte ge honom tillgång till samtliga handlingar som låg till grund för rådets beslut 2002/848/EG⁽²⁾ genom vilket sökanden själv och Nya Folkarmén (NPA) togs med i den förteckning som upprättades enligt artikel 2.3 i förordning nr 2580/2001⁽³⁾, eller till all information angående vilka medlemsstater som har tillhandahållit de handlingar som omnämns i det ifrågasatta beslutet. Sökanden har även begärt upplysningar angående de bestämmelser och kriterier som rådet tillämpade i fråga om känsliga handlingar som skall offentliggöras enligt artikel 9 punkt 6 i förordning nr 1049/2001⁽⁴⁾.

Rådet grundade sitt ställningstagande på artikel 4.1 a första och tredje strecksatserna i förordning nr 1049/2001. Enligt svaranden skulle utlämnande av information som medlemsstaternas myndigheter innehar rörande bekämpning av terrorism kunna ge de personer, enheter eller grupper som avses med denna information möjlighet att hota dessa myndigheters ansträngningar och sålunda undergräva det allmänna samhällsintresset i fråga om allmän säkerhet. Rådet har med avseende på den medlemsstat som tillhandahöll känsliga handlingar uppgivit att den "myndighet varifrån handlingarna härrör" har motsatt sig att den begärda informationen lämnas ut. I fråga om bestämmelserna om känsliga handlingar har rådet hänvisat till rådets beslut 2001/264/EG om antagande av rådets säkerhetsbestämmelser.

Sökanden har till stöd för sin talan anfört följande grunder:

- Bristfällig motivering och åsidosättande av god förvaltningsd.
- Åsidosättande av de principer som slagits fast i artikel 6 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, särskilt rätten att utan dröjsmål på ett språk som sökanden förstår och i detalj underrättas om innebörden och grunden för anklagelserna, och av proportionalitetsprincipen.

Sökanden har gjort gällande att skyddet för det allmänna samhällsintresset i fråga om allmän säkerhet och internationella förbindelser inte kan väga tyngre än rätten att underrättas om grunden för anklagelsen. Med hänsyn till omfattningen av den skada som sökanden lidit, väger dennes intressen tyngre.

(¹) Inte ännu offentliggjord i EUT.

(²) Rådets beslut av den 28 oktober 2002 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av beslut 2002/460/EG (EGT L 295, s. 12).

(³) Rådets förordning av den 27 december 2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism (EGT L 344, s. 70).

(⁴) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43).

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 4 april 2003 av New Look Limited

(Mål T-117/03)

(2003/C 146/72)

(Rättegångsspråk: spanska)

New Look Limited, Weymouth (Dorset) (Förenade kungariket) har den 4 april 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av Rosalía Ballester och Gabriel Marín, letrados en ejercicio, vid byrån Marks & Clerk.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet som fattats av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 27 januari 2003 i ärende nr R95/2002-1, och
- förplikta svaranden och eventuella intervenienter att ersätta rättegångskostnaderna i detta förfarande och i ärende nr 95/2002-1 vid första överklagandenämnden.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke:

Sökt gemenskapsvarumärke:

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats i invändningsförfarandet:

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:

Invändningsenhetens beslut:

Överklagandenämndens beslut:

Grunder:

Sökanden.

Figurmärket "NLSPORT" för varor i klasserna 3, 14, 18 och 25 – Ansökan nr 816.512.

Naulover S.A.

Gemenskapsfigurmärke nr 13417, bestående av ett N ovanpå ett L, båda skrivna med engelskt typsnitt.

Invändningen avslås.

Invändningsenhetens beslut ogiltigförklaras och invändningen bifalles.

Felaktig tillämpning av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (förväxlingsrisk).

Talan mot Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 4 april 2003 av New Look Limited

(Mål T-118/03)

(2003/C 146/73)

(Rättegångsspråk: spanska)

New Look Limited, Weymouth (Dorset) (Förenade kungariket) har den 4 april 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av Rosalía Ballester och Gabriel Marín, letrados en ejercicio, vid byrån Marks & Clerk.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet som fattats av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 27 januari 2003 i ärende nr R0577/2002-1, och
- förplikta svaranden och eventuella intervenienter att ersätta rättegångskostnaderna i detta förfarande och i ärende nr 577/2001-1 vid första överklagandenämnden.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke:	Sökanden.
Sökt gemenskapsvarumärke:	Figurmärket "NLJEANS" för varor i klasserna 3, 14, 18 och 25 – Ansökan nr 816.454.
Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats i invändningsförfarandet:	Naulover S.A.
Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:	Gemenskapsfigurmärke nr 13417, bestående av ett N ovanpå ett L, båda skrivna med engelskt typsnitt.
Invändningsenhetens beslut:	Invändningen avslås.
Överklagandenämndens beslut:	Invändningsenhetens beslut ogiltigförklaras och invändningen bifalles.
Grunder:	Felaktig tillämpning av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (förväxlingsrisk).

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 4 april 2003 av New Look Limited

(Mål T-119/03)

(2003/C 146/74)

(Rättegångsspråk: spanska)

New Look Limited, Weymouth (Dorset) (Förenade kungariket) har den 4 april 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom

den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av Rosalía Ballester och Gabriel Marín, letrados en ejercicio, vid byrån Marks & Clerk.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet som fattats av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 27 januari 2003 i ärende nr R0578/2002-1, och
- förplikta svaranden och eventuella intervenienter att ersätta rättegångskostnaderna i detta förfarande och i ärende nr 578/2001-1 vid första överklagandenämnden.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke:	Sökanden.
Sökt gemenskapsvarumärke:	Figurmärket "NLACTIVE" för varor i klasserna 3, 14, 18 och 25 – Ansökan nr 816.629.
Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats i invändningsförfarandet:	Naulover S.A.
Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:	Gemenskapsfigurmärke nr 13417, bestående av ett N ovanpå ett L, båda skrivna med engelskt typsnitt.
Invändningsenhetens beslut:	Invändningen avslås.
Överklagandenämndens beslut:	Invändningsenhetens beslut ogiltigförklaras och invändningen bifalles.
Grunder:	Felaktig tillämpning av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (förväxlingsrisk).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 11 april 2003 av Akzo Nobel Chemicals Ltd. och Akcros Chemicals Ltd

(Mål T-125/03)

(2003/C 146/75)

(Rättegångsspråk: engelska)

Akzo Nobel Chemicals Ltd., Hersham, Förenade kungariket, och Akcros Chemicals Ltd., Hersham, Förenade kungariket, har den 11 april 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av advokaten C. Swaak.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- i enlighet med artikel 230 pröva lagenligheten av beslutet i den mån som det har tolkats av kommissionen såsom ett berättigande och/eller en grund för kommissionens agerande (vilket inte kan skiljas från beslutet) att beslagta och/eller granska och/eller läsa handlingar som skyddas av lagenlig yrkesmässig sekretess (legal professional privilege),
- i enlighet med artikel 231 ogiltigförklara beslutet i den mån som det har tolkats av kommissionen som ett berättigande och/eller grund för kommissionens agerande (vilket inte kan skiljas från beslutet) att beslagta och/eller granska och/eller läsa handlingar som skyddas av lagenlig yrkesmässig sekretess,
- förplikta kommissionen att handla i enlighet med domen som innebär ett ogiltigförklarande av beslutet, att återsända de handlingar som skyddas av lagenlig yrkesmässig sekretess och att inte i något avseende använda innehållet i dessa handlingar,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I enlighet med kommissionens beslut C(2003)559/4 av den 10 februari 2003, företog kommissionen en undersökning på plats i sökandenas lokaler i Eccles, Manchester, Förenade kungariket. Under undersökningen granskade, kopierade och beslagtogs kommissionen ett flertal handlingar.

Vissa av dessa handlingar kom sedan att bli föremål för oenighet mellan sökandena och kommissionen. Enligt sökandena innebär beslaget av handlingarna ett åsidosättande av den allmänna principen om lagenlig yrkesmässig sekretess.

Som stöd för ansökan anför sökandena att kommissionen har gjort sig skyldig till åsidosättande av fördragsbestämmelser, av allmänna gemenskapsrättsliga principer och av förordning 17/62 såsom den tolkas av europeiska domstolar.

Sökandena gör närmare bestämt gällande att kommissionen har åsidosatt principen om lagenlig yrkesmässig sekretess genom att åsidosätta de förfaranden vid tillämpningen av principen som har fastställts av europeiska domstolar. Vidare anför sökandena att kommissionen har åsidosatt principen om lagenlig yrkesmässig sekretess genom sitt omotiverade och omedelbara nekande till att tillämpa den under undersökningen och vid beslaget av vissa av handlingarna. Slutligen gör sökandena gällande att kommissionen har åsidosatt sökandenas grundläggande rättigheter, såsom rätten till skydd för privatliv.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 15 april 2003 av Paola Casini

(Mål T-132/03)

(2003/C 146/76)

(Rättegångsspråk: franska)

Paola Casini, Bryssel (Belgien) har den 15 april 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Georges Vandensanden.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara förteckningen över de tjänstemän som befordrats till lönegrad A 6, vilken publicerats den 18 augusti 2002, eftersom sökandens namn inte var upptaget på förteckningen,
- besluta om skadestånd för den ekonomiska och ideella skada som sökanden orsakats och som enligt en övergripande och preliminär beräkning uppgår till 20 000 euro. Ersättningen för den ekonomiska skadan skall motsvara en uppräknings av sökandens lön till lönegrad A 6 från datumet för publicering av förteckningen över de befordrade (jämta dröjsmålsränta på 7 % per år),
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden gör till stöd för sin talan gällande att det saknas en motivering, att artikel 45 i tjänsteföreskrifterna och icke-diskrimineringsprincipen har åsidosatts, att det gjorts uppenbart oriktiga bedömningar, att omsorgsplikten, principen om god förvaltningssed och principen om lika möjligheter har åsidosatts och, slutligen, att maktmissbruk har förekommit.

Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 22 april 2003 av Robert Charles Schochaert

(Mål T-136/03)

(2003/C 146/77)

(Rättegångsspråk: franska)

Robert Charles Schochaert har den 22 april 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av advokaten Jean A. Martin.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- förplikta rådet att till sökanden erlagga 225 702,94 euro i skadestånd samt förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, tidigare tjänsteman vid rådet, yrkar med förevarande talan skadestånd som ersättning för den skada han påstår sig ha lidit till följd av att svaranden vägrat befordra honom till lönegrad B1 vid befordringsförfarandena 1978 till 2000.

Sökanden gör gällande att svaranden vägrat att befordra honom sedan år 1978 med motiveringen att det i hans tjänst inte ingick något sådant ansvar som motiverar befordran i förhållande till övriga tjänstemän som föreslagits för befordran. Sökanden anser att denna motivering är rättsstridig och utgör maktmissbruk som medför skadeståndsskyldighet för rådet.

Sökanden påstår sig även ha varit utsatt för utfrysning och trakasserier av sina överordnade.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 28 april 2003 av Nuova Agricast S.r.l.

(Mål T-139/03)

(2003/C 146/78)

(Rättegångsspråk: italienska)

Nuova Agricast S.r.l. har den 28 april 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Michele Arcangelo Calabrese, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara de ifrågasatta besluten, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom förevarande talan ifrågasätter sökandebolaget

- 1) kommissionens skrivelse av den 3 februari 2003 *D/50721, COMP/G1 D(03)142/PI/cpb (om samråd med myndigheterna i den medlemsstat som upprättat handlingarna),
- 2) kommissionens meddelande genom telefax av den 14 mars 2003, SG.B.2/MM D(2003), och
- 3) kommissionens skrivelse av den 12 mars 2003 *D/51652, COMP/G1/PI/cpb D(03).

Till stöd för sina yrkanden gör sökanden gällande följande:

- Kommissionen har åsidosatt de processrättsliga garantier till förmån för enskilda som föreskrivs i artikel 4.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43), och i den likalydande artikeln 5.2 i tillämpningsföreskrifterna, genom att samråda med myndigheterna i den medlemsstat som upprättat de begärda handlingarna, trots att det tydligt framgick att de omtvistade handlingarna inte omfattades av rätten att få tillgång till handlingar därför att de "omfattades" av undantaget för "inspektioner och utredningar". Kommissionen har dessutom åsidosatt sin egna

”Regler om god förvaltningssed”, särskilt den del som avser ”Konsekvens” i kapitlet rörande ”Allmänna principer för god förvaltningssed”. Den omständigheten att samrådet var rättsstridigt medför enligt sökanden att den delvisa vägran att lämna ut handlingar är rättsstridig, vilken grundades just på det svar genom vilket de italienska myndigheterna motsatte sig att dessa skulle lämnas ut.

- Sökanden hävdar för övrigt att det förekommit särbehandling jämfört med en annan begäran (vilken ingavs av ett annat rättssubjekt) om att lämna ut handlingar som hör till samma kategori som de handlingar som sökanden har begärt skall lämnas ut.
- Sökanden gör vidare gällande att kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning och samtidigt åsidosatts artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1049/2001, principen om god förvaltningssed och skyldigheten att institutionernas beslut skall innehålla en tillräcklig motivering, genom att i synnerhet anse att den minimala motivering som lämnades av firmatecknaren var tillräcklig, i vilken det hänvisas till ett beslut av en nationell domstol som tillämpade en nationell lag som är allmänt känd för att vara mer restriktiv vad gäller insyn jämfört med vad som föreskrivs i förordning (EG) nr 1049/2001.
- Slutligen gör sökanden gällande att dennes rätt till försvar har åsidosatts, eftersom den enda möjligheten för sökanden att bedöma huruvida beslutet att tillåta en statlig stödordning var lagenligt var att få tillgång till handlingarna i fråga.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 28 april 2003 av Fost Plus VZW

(Mål T-142/03)

(2003/C 146/79)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Fost Plus VZW, Bryssel, har den 28 april 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Peter Wytinck, Jan Bouckaert och Hendrik Viane.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- 1) ogiltigförklara artikel 1 i beslutet, och

- 2) förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har yrkat att kommissionens beslut 2003/82/EG av den 29 januari 2003 ⁽¹⁾ skall ogiltigförklaras. I det ifrågasatta beslutet ges Belgien rätt att anta åtgärder för en högre materialutnyttjande- och återvinningsandel än vad som föreskrivs i direktiv 94/62/EG ⁽²⁾.

Sökanden är en förening utan vinstintresse och den enda organisationen i Belgien som är godkänd för att samla in, materialutnyttja och återvinna förpackningsmaterial från hushåll. Denna förening övertar uppfyllandet av återinsamlingsplikten för förpackningsavfall från hushållen från sina medlemmar. Sökandens medlemmar består av producenter och importörer av förpackningar, förpackade produkter och förpackningsmaterial samt av distributionsföretag och yrkessammanslutningar.

Sökanden har för det första gjort gällande att artikel 253 i EG-fördraget och artikel 6.6 i direktiv 94/62/EG har åsidosatts. Enligt sökanden har kommissionen vid antagandet av det ifrågasatta beslutet grundat sig på oriktiga och ofullständiga sakomständigheter. På grund härav har kommissionen i samband med bedömningen av kriterierna i artikel 6.6 i direktiv 94/62/EG gjort en oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna.

Sökanden har vidare gjort gällande att artikel 253 i EG-fördraget har åsidosatts. Enligt sökanden har kommissionen otillräckligt motiverat varför Belgien inom sitt territorium har tillräcklig kapacitet för materialutnyttjande av metallförpackningar, icke-järnhaltiga metaller, mekanisk materialåtervinning för syntetmaterial samt papper och papp. Sökanden har vidare gjort gällande att kommissionen i beslutet inte har undersökt följderna av en höjning av den minsta procentandelen för materialutnyttjande av varje slags förpackningsmaterial.

Sökanden har slutligen gjort gällande att den allmänna omsorgsplikten inte har iakttagits och att direktiv 94/62/EG har åsidosatts genom att kommissionen har godtagit vissa faktiska omständigheter, såsom förbränning med energiutvinning och den tillgängliga kapaciteten, utan att undersöka om de är möjliga och förenliga med direktiv 94/62/EG.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2003/82/EG av den 29 januari 2003 om bekräftande av åtgärder som vidtagits av Belgien enligt artikel 6.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall (Text av betydelse för EES) (delgivet med nr K(2003) 361) (EGT L 31, s. 32).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, s. 10; svensk specialutgåva, område 15, volym 13, s. 266).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 23 april 2003 av Festival Crociere S.p.A.

(Mål T-145/03)

(2003/C 146/80)

(Rättegångsspråk: italienska)

Festival Crociere S.p.A. har den 23 april 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Gian Michele Roberti, Guido Bellitti och Isabella Perego, samtliga i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det omtvistade beslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom förevarande talan ifrågasätter sökandebolaget kommissionens beslut av den 10 februari 2003 att, i enlighet med artikel 6.1 b i förordning (EEG) nr 4064/89, tillåta företagskoncentrationen Carnival Cruises/P&O Princess II.

Till stöd för sina yrkanden gör sökanden gällande följande:

- Kommissionen har för det första inte gjort en korrekt bedömning av bolagets nya utformning till följd av företagskoncentrationen och de följer detta får i ekonomiskt hänseende. I det avseendet borde kommissionen ha noterat att DLC:s struktur i sig kunde medföra oerhört betydande konkurrensfördelar för Carnival, även i fråga om ekonomisk styrka, vilka skulle ge Carnival en dominerande ställning på marknaden, vilken inte längre är öppen för andra konkurrenter. I det avseendet förefaller beslutet innehålla en uppenbart oriktig bedömning – förutom att det innehåller en bristfällig motivering – eftersom kommissionen inte beaktade en viktig omständighet i syfte att göra en korrekt bedömning av företagskoncentrationens inverkan på konkurrensen. Om denna omständighet hade prövats på lämpligt sätt skulle den i sig ha föranlett kommissionen att förbjuda koncentrationen, eller i vart fall inleda en grundlig undersökning i enlighet med artikel 6.1 c i förordningen.

- Kommissionen har för det andra inte gjort en korrekt bedömning av vissa särskilda ekonomiska omständigheter som omnämns i punkt 11 i beslutet, vilka särskilt avsåg följande: förekomsten av konkurrenter, möjligheterna till tillväxt på marknaden liksom betydelsen av hindren för tillträde till marknaden och de verkliga möjligheterna till konkurrens trots Carnival-P&O:s dominerande ställning. Kommissionen har i det avseendet inte grundat sina slutsatser på följdriktiga och objektiva skäl, och den har även underlåtit att bedöma hur koncentrationens nya finansiella struktur inverkar på de huvudsakliga konkurrensfaktorerna, vilka var av största betydelse vid prövningen av detta ärende. Om denna inverkan hade bedömts på ett korrekt sätt borde det ha föranlett kommissionen att inte bara okritiskt hänvisa till det första beslutet, utan ompröva de bedömningar som gjorts tidigare och följaktligen i vart fall inleda en grundlig undersökning.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 6 maj 2003 av Nuova Agricast S.r.l.

(Mål T-151/03)

(2003/C 146/81)

(Rättegångsspråk: italienska)

Nuova Agricast S.r.l. har den 6 maj 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Michele Arcangelo Calabrese, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara de ifrågasatta besluten, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten motsvarar dem som åberopats i mål T-139/03, Nuova Agricast S.r.l. mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹).

Sökanden gör särskilt gällande att vägran att lämna ut handlingar kränker den rätt till försvar som sökanden kan göra gällande både gentemot den italienska regeringen (genom att ifrågasätta den handling som man begärde skulle lämnas ut vid behörig nationell domstol) och gentemot kommissionen, eftersom sökanden, utan kännedom om innehållet i den åtgärd som begäran om tillgång avsåg, inte kan göra gällande att kommissionen eventuellt gjort sig skyldig till en felaktig bedömning, när den ansåg att åtgärden vidtagits på ett korrekt sätt.

(¹) Se sidan 43 i denna tidning.

Avskrivning av mål T-336/01 (¹)

(2003/C 146/82)

(Rättegångsspråk: engelska)

Genom beslut av den 19 mars 2003 har ordföranden på fjärde avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-336/01, Eurocommerce A.I.S.B.L. mot Europeiska gemenskapernas kommission.

(¹) Se sidan 43 i denna tidning.

III

(Upplysningar)

(2003/C 146/83)

Domstolens senaste offentliggörande i Europeiska unionens officiella tidning

EUT C 135, 7.6.2003

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 124, 24.5.2003

EUT C 112, 10.5.2003

EUT C 101, 26.4.2003

EUT C 83, 5.4.2003

EUT C 70, 22.3.2003

EUT C 55, 8.3.2003

Dessa texter är tillgängliga på:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
